

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1985-1986

Nr. 4

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 5 MAART 1986

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1, VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	107
L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	109
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	109
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	111
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	112
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	118
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	121
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	122
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	130
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	130
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	130
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	131
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	134
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	136
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	137
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	139
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	139

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 10
 van 14 januari 1986
 van de heer M. COLLA

AROL — Personeelsbeleid

Naar verluidt zouden er in de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) die overigens de grootste bestuursentiteit is van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zich de volgende omstandigheden op het vlak van het personeelsbeleid voordoen.

Er zijn ambtenaren die bevorderd zijn tot hoofd van dienst in buitendiensten van genoemde administratie maar sedert meer dan drie maanden hun activiteiten in het centraal bestuur verder blijven voltrekken zonder detacheringsbesluit van de Vlaamse Executieve.

Er zijn ter beschikking gestelde ambtenaren behorende tot het Wegenfonds van het Ministerie van Openbare Werken en de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen die beleidsdocumenten ondertekenen van de AROL en daarenboven nog plaatsen zouden bezetten in het personeelskader ten nadele van de effectieve statutaire ambtenaren van de AROL.

Gelet op wat voorafgaat vernam ik graag van de heer Voorzitter een antwoord op de hiernavolgende vragen.

1. In de vacantverklaring van één of meerdere betrekkingen en oproep tot kandidaatstelling staat expliciet vermeld dat de ambtenaar die in deze betrekking wordt benoemd er ook in geaffecteerd wordt en de betrekking zal moeten bekleden. Nochtans is dit, zoals reeds hierboven toegevoegd, in werkelijkheid anders. Is de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve niet van mening dat dergelijke afwijking op de algemene regel misleidend is ten opzichte van de andere kandidaten die aanspraak konden maken voor het bekleden van dezelfde betrekking in de buitendiensten?
2. Welke zijn de redenen die aan de basis liggen van het feit dat ambtenaren van het Wegenfonds en de GERV ter beschikking zijn gesteld van de AROL en plaatsen in het personeelskader innemen? Is het uit deontologisch oogpunt opportuun dat zulke ambtenaren beleidsstukken ondertekenen, gericht bv. aan gemeentebesturen of private personen? Hoe zal deze mistoestand die ongetwijfeld aanleiding geeft tot een groot ongenoegen bij het statutair personeel van de AROL voortaan evolueren?

Antwoord

Ik moge het geachte lid mededelen dat uitsluitend omwille van dwingende dienstnoodwendigheden en als tijdelijke regeling, een uitzondering wordt gemaakt op de regel dat ambtenaren de betrekking moeten innemen in de dienst waar zij werden bevorderd.

Het ter beschikking stellen van ambtenaren van het Wegenfonds ten behoeve van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en leefmilieu, stoelt op het koninklijk besluit nr. 106 van 23 november 1982 betreffende het Wegenfonds waarin bepaald wordt dat de personeelsleden van het Wegenfonds die tewerkgesteld waren bij de Besturen van het Ministerie van Openbare Werken die integraal werden overgeheveld naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, ter beschikking blijven van de overeenkomstige diensten bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Op deze ambtenaren wordt een beroep gedaan omdat zij steeds in hun dienst van oorsprong tewerkgesteld geweest waren en er een nuttige ervaring hadden verworven, daar waar voor dezelfde functies geen statutaire ambtenaren voor overheveling naar de Vlaamse Gemeenschap beschikbaar waren.

Verder is het zo dat ingevolge een beslissing van de bevoegde beheersinstanties van de Gewestelijke Economische Raad voor Brabant de Vlaamse Gemeenschap in de mogelijkheid wordt gesteld occasioneel een beroep te doen op de technische bijstand van een ambtenaar.

Het is mij niet bekend dat voormelde ter beschikking gestelde ambtenaren officiële documenten ondertekenen die beslissingen inhouden. Zulks is immers uitsluitend voorbehouden aan daartoe gemachtigde ambtenaren. Reglementair blokkeren zij evenmin betrekkingen op de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 16
 van 22 januari 1986
 van mevrouw M. VOGELS

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Aanwerving van landbouwkundige ingenieurs

Op vraag van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden door het Vast Wervingssecretariaat eerstdaags examens georganiseerd met het oog op de aanwerving van 3 landbouwkundige ingenieurs (richting waters en bossen) voor haar diensten.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. In welke administraties en diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dergelijke gekwalificeerde functies voorzien zijn binnen het goedgekeurde personeelskader?
2. Zijn de gevraagde specificaties conform met het Organiek Reglement dat de Vlaamse Executieve op 25 januari 1985 goedkeurde?
3. Hoeveel betrekkingen van landbouwkundig ingenieur (aanvangsgraden) worden bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voorzien en hoe-

veel hiervan werden op 1 januari van dit jaar door statutaire ambtenaren bezet?

Antwoord

Ik moge het geachte lid mededelen dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap inderdaad bij het Vast Wervingssecretariaat om de aanwerving heeft verzocht van ondermeer landbouwkundig ingenieurs (richting waters en bossen).

Hoewel de kwalificatie (richting waters en bossen) niet vermeld is op de personeelsformatie zijn de gevraagde specificaties niet in tegenstrijd met de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 januari 1985 tot vaststelling van de bijzondere bepalingen om in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te voorzien in de uitvoering van het statuut van het Rijkspersoneel van 2 oktober 1937 en van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het **Rijks**-personeel. Ze werden op verzoek van de Vaste **Wer**-vingssecretaris, en op advies van de bevoegde Directeur-generaal bepaald in functie van de reële behoeften bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Tevens kan ik in dit verband nog mededelen dat voor dezelfde administratie ook om de aanwerving werd verzocht van landbouwkundig ingenieurs met andere specifieke richtingen, o.a. tuinbouw en **boerderij**-bouw.

Op de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn in totaal 24 betrekkingen van landbouwkundig ingenieur voorzien en 6 betrekkingen van ingenieur of landbouwkundig ingenieur.

Ingevolge een belangrijk aantal recente bevorderingen zijn er in deze aanvangsgraden momenteel nog 14 statutaire personeelsleden in dienst.

Vraag nr. 20
van 29 januari 1986
van de heer J. GABRIELS

Dienst voor Groen- en Bosbeheer — Uitbouw personeelskader

Ik ontvang steeds meer klachten dat de dienst voor Groen- en Bosbeheer werkelijk onderbemand zou zijn.

Zo zou het voorkomen dat één boswachter moet instaan voor het toezicht op 2.000 ha bos of natuurreservaat, zodat de noodzakelijke beheerswerken niet meer naar behoren kunnen uitgevoerd worden.

Kan de geachte Voorzitter me mededelen of het personeelskader van de dienst Groen- en Bosbeheer zal uitgebreid worden?

Antwoord

Ik moge het geachte lid verwijzen naar het antwoord verstrekt door de heer J. Lenssens, **Gemeenschaps**-minister van Volksgezondheid en Leefmilieu, op zijn zelfde vraag nummer 19 van 6 januari 1986.

Vraag nr. 26
van 7 februari 1986
van de heer M. DESUTTER

SIMONA-project — Verbetering infrastructuur

Dit project dat moet toelaten om snel over de juiste werkloosheidsgegevens te beschikken, is, naar ik verneem, nog niet volledig uitgebouwd. Het geautomatiseerd statistisch pakket van sommige Subregionale Tewerkstellingsdiensten is nog niet in werking, zodat deze diensten voor het opmaken van het maandverslag betreffende de arbeidsmarkt nog steeds aangewezen zijn op statistieken die moeten verkregen worden van hogerhand. Zo verschijnen deze statistieken dan doorgaans twee à drie maand later.

Graag vernam ik wanneer het SIMONA-project volledig zal uitgebouwd zijn over het ganse Vlaamse land, voor hoeveel diensten dit nog niet volledig is uitgebouwd en wanneer dit per dienst zal gebeuren.

Antwoord

De informatisering van de arbeidsbemiddeling — die eind januari 1985 voor gans Vlaanderen voltooid was — heeft de mogelijkheid gesohapen om op het einde van elke maand een statistisch bestand zowel van de werkzoekenden (en niet alleen van de werklozen) als van de vacatures op te stellen. Het bevragen van deze bestanden gebeurt via een APL-software pakket m.n. het **Interactive** Package Handler (IPH) en is beschikbaar voor heel Vlaanderen. Het personeel dat vanuit de subregionale tewerkstellingsdiensten deze bestanden ondervraagt, werd opgeleid en wordt nog voortdurend bijgeschoold.

Voor het opstellen van de maandverslagen over de subregionale arbeidsmarkten wordt er nog steeds gebruik gemaakt van de gegevens die verzameld worden op het centraal bestuur van de RVA. Dit bespaart werkingskosten en personeel. De gegevens worden binnen de maand, die volgt op de verlopen termijn, ter beschikking gesteld van de buitendiensten van de RVA. Alleen de gegevens die door het centraal bestuur niet ter beschikking gesteld worden mogen via het eigen Vlaams systeem opgevraagd worden.

Vraag nr. 30
van 19 februari 1986
van de heer F. VERMEIREN

Brusselse centra voor geestelijke gezondheidszorg — Erkennung door de Vlaamse Gemeenschap

De centra voor geestelijke gezondheidszorg behoren tot de persoonsgebonden materies.

Zowat 35 van deze centra zijn gevestigd in de Brusselse Agglomeratie. Hiervan zijn er 6 Nederlandstalige, 27 Franstalige en 2 taalgemengde diensten. Al de Brusselse centra worden tot op heden betaald door de nationale Regering.

De Nederlandstalige Brusselse diensten hebben evenwel éénparig hun wens te kennen gegeven, erkend te

worden in het raam van de Vlaamse Gemeenschap. Hoewel in de voorbije jaren binnen de Vlaamse deelregering ook een akkoord scheen te bestaan voor deze voorgedij-overheveling, bleef een beslissing ter zake achterwege.

Ik zou het op prijs stellen, van de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve, te mogen vernemen via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, welke de redenen zijn van dit uitstel en welke de maatregelen zijn die de Vlaamse Regering overweegt om aan de huidige toestand te verhelpen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, aan wie deze vraag derhalve voor nodig gevolg wordt toegezonden.

L. WALTNIEL VICEVOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

vraag nr. 3
van 5 februari 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK

VZW's opgericht door de Executieve — Stand van zaken sedert 1981

Het Rekenhof formuleert ernstige bezwaren met betrekking tot door de Vlaamse Executieve opgerichte vzw's. Het Rekenhof stelt dat de Executieve zich aldus onrechtmatig in de plaats stelt van de decreetgevers — de Vlaamse Raad. Een soort zich door de Executieve toegeëigende volmacht dus..

De Gemeenschapsminister gelieve mij, voor elk van de door hem beheerde departementen, mede te delen :

- welke vzw's sedert 1981 werden opgericht;
- voor elke vzw:
 - op welke datum
 - naam en doelstelling
 - samenstelling beheerraad
 - de personeelsformatie
 - de betoelaging(en): bedragen, op welke post?
- op welke wijze wil de Minister voor elke vzw tegemoet komen aan de opmerkingen van het Rekenhof?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik vestig de aandacht van het geachte lid erop dat de Gemeenschapsministers, in tegenstelling tot de Ministers van de nationale Regering, geen eigen departement beheren.

Dienaangaande kan ik wel bevestigen dat de administratie waarop ik op grond van mijn bevoegdheid een

beroep doe, geen kennis heeft van het bestaan van een vzw die in relatie tot haar werking staat.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 7
van 30 januari 1986
van de heer L. KELCHTERMANS

Niet-openbare organismen — Betoelaging van de gezins- en bejaarden hulp

Op dit ogenblik moedigt de overheid alle initiatieven aan en legt ze zelfs dwingende maatregelen op die er toe strekken de hospitalisatie van zieken en bejaarden uit te stellen en indien het toch nodig is, te beperken.

Hierdoor konden in vier jaar tijd het aantal ziekenhuisbedden met 2.000 verminderd worden en het aantal ligdagen daalde met 1,5 miljoen.

Deze beleidslijn, om zieken en ouderen in hun eigen midden te verzorgen voor zover zulks mogelijk is, kan alleen maar aangemoedigd worden omwille van de positieve menselijke en economische kanten die hieraan verbonden zijn.

De overheid schiet echter tekort indien ze niet gelijktijdig de thuisverzorging meer mogelijkheden geeft. Daarom is het niet begrijpelijk dat de overheid de subsidieerbare prestatie-uren, verricht door private organismen voor gezins- en bejaardenhulp sedert 1979 volledig blokkeert, terwijl ze nieuwe openbare diensten volledig ten laste neemt langs DAC-projecten.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel uren voor gezins- en bejaardenhulp, gepresteerd door private organismen zijn er gesubsidieerd in de periode van 1981 tot op heden? Graag opgedeeld per Vlaamse provincie en per jaar.
2. Hoeveel waren de betaalde subsidies per jaar van 1981 tot op heden? Graag opgedeeld per provincie en per jaar.
3. Welke is de evolutie van de subsidie per uur in de periode van 1981 tot op heden voor deze private organismen?
4. Welke maatregelen zijn er genomen of welke kunnen in het vooruitzicht gesteld worden om de private organismen voor gezins- en bejaardenhulp meer kansen te geven om te voldoen aan de verhoogde behoefte vraag?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de gevraagde gegevens puntsgewijze mede te delen, in volgorde van de vraagstelling.

Voorafgaandelijk dien ik echter op te merken dat de gegevens per Vlaamse provincie niet ter beschikking zijn, omdat de private diensten voor gezins- en be-

jaardenhulp in hun werkorganisatie zich niet afbakenen binnen de provinciale grenzen.

1. Aantal gesubsidieerde prestatie-uren van de private diensten voor gezins- en bejaardenhulp
 - 1981 : 6.985.164,5 uren
 - 1982 : 6.995.522,5 uren
 - 1983 : 6.930.801,25 uren
 - 1984 : 6.834.585,75 uren
 - 1985 : nog niet ter beschikking
2. Betaalde subsidies per jaar aan de private diensten gezins- en bejaardenhulp
 - 1981 : 1.658.052.209,-
 - 1982 : 1.804.553.521,-
 - 1983 : 1.920.536.857,-
 - 1984 : 2.038.613.069,-
 - 1985 : nog in berekening
3. Evolutie van de subsidie per uur
 - 1 januari 1981:
 - 2 10,50 frank per uur (+ 10% werkingskosten)
 - 1 april 1981:
 - 2 14,7 1 frank per uur (+ 10% werkingskosten)
 - 1 oktober 1981:
 - 223,39 frank per uur (+ 10% werkingskosten)
 - 1 januari 1982 :
 - 227,86 frank per uur (+ 10% werkingskosten)
 - 1 april 1982:
 - 232,41 frank per uur (+ 10% werkingskosten)
 - 1 juli 1982 :
 - 237,07 frank per uur (+ 10% werkingskosten)
 - 1 oktober 1982 :
 - 24 1,80 frank per uur (+ 10% werkingskosten)
 - 1 januari 1983:
 - 246,64 frank per uur (+ 10% werkingskosten)
 - 1 april 1983:
 - 253,89 frank per uur (+ 10% werkingskosten)
 - 1 april 1984:
 - 300,22 frank per uur (werkingskosten inbegrepen)
 - 1 januari 1985:
 - 3 12,23 frank per uur (werkingskosten inbegrepen)
4. Op 1.7.1982 heb ik een overeenkomst afgesloten met de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, met betrekking tot de tussenkomst van het Interdepartementaal Begrotingsfonds ter bevordering van de werkgelegenheid.

Door deze overeenkomst voor de sector gezins- en bejaardenhulp werden er voor een eerste periode van 30 maanden 550 arbeidsplaatsen van gezins- en/of bejaardenhelpsters gecreëerd en 20 arbeidsplaatsen van maatschappelijk assistent. Op 20.12.1984 werd deze overeenkomst voor een periode van 3 jaar verlengd. Met ingang van 1 januari 1985 volgde er een aanvulling bij de IBF overeenkomst, waardoor het aantal arbeidsplaatsen van gezins- en/of bejaardenhelpster op 750 werd gebracht.

Deze overeenkomst gaf de diensten de mogelijkheid om, gemiddeld genomen, hun effectieven met 10% uit te breiden.

Vraag nr. 8
van 3 februari 1986
van de heer G. CARDOEN

Goedkeuring OCMW- begroting door gemeenteraad — Procedure

Volgens artikel 17 van het ARGC moet de gemeenteraad uitspraak doen over elk artikel van het ontwerp van begroting, stemming over het geheel is overbodig. Kan de Minister mij zeggen of de gemeenteraad ook de begroting van het OCMW artikelsgewijze moet behandelen of volstaat een uitspraak over het geheel en zo ja, mag dit afzonderlijk gebeuren voor gewone en buitengewone dienst?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de reglementering betreffende de werking van de gemeenteraad ingevolge de bepalingen van artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1985 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve, tot de bevoegdheid behoort van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, aan wie de vraag eveneens werd gesteld.

Volledigheidshalve kan ik het geachte lid erop wijzen dat met toepassing van artikel 88, § 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de gemeenteraad op de OCMW-begroting ontvangstenramingen en uitgavenposten kan brengen, deze verminderen, vermeerderen of schrappen en materiële vergissingen rechtzetten, zodat een artikelsgewijze behandeling van de begroting alleszins mogelijk moet zijn.

Vraag nr. 9
van 5 februari 1986
van de heer J. DESSEYN

Nederlandstalige Voogdij- en Beschermradsen — Laattijdige uitbetaling kredieten

De werking van de Voogdij- en Beschermradsen wordt ontwricht door een dramatische financiële toestand, ontstaan door het uitblijven van de toelagen voor de werkings- en personeelskosten.

Die toelagen zijn door het departement verschuldigd op grond van het koninklijk besluit van 27 april 1977.

Meer speciaal voor het gerechtelijk arrondissement Brugge is de situatie zó dat voor het laatst de subsidies werden ontvangen op 12 december 1984. Ze hadden betrekking op het dienstjaar 1983. Voor de dienstjaren 1984 en 1985 wacht men nog steeds op de eerste centime. . .

De achterstand wordt volgens vrij nauwkeurige cijfers geraamd op 3.047.000 fr. voor die beide jaren.

De gevolgen voor de werking en de bezoldiging van het personeel zijn natuurlijk catastrofaal.

In andere arrondissementen is de noodtoestand eveneens acuut.

Graag had ik een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Waarom worden de toelagen aan de Nederlandstalige Voogdij- en Beschermraden niet meer uitbetaald, hoewel de inschrijving van de kredieten in de begrotingen 1984 en 1985 daartoe gelegenheid bood?
2. Indien die kredieten werden opgebruikt of afgewend van hun werkelijke bestemming, welke uitgaven werden er dan mee gefinancierd?
3. Zal de Minister de ontreding van de Voogdij- en Beschermraden verder in de hand werken door ook in 1986 de wettelijke verplichtingen inzake subsidiëring te negeren?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Dat de voorziene toelagen voor het werkingsjaar 1984 nog niet daadwerkelijk werden uitbetaald komt enerzijds door het feit dat dergelijke tegemoetkomingen slechts worden vastgesteld na verlopen termijn, en anderzijds, speelt de tijdrovende procedure inzake de vastlegging van de kredieten een belangrijke rol.
De procedure voor het werkingsjaar 1985 zal onmiddellijk, na ontvangst van de vereiste verantwoordingsstukken, worden aangevat.
2. De ingeschreven kredieten op de begroting werden niet opgebruikt of afgewend van hun werkelijke bestemming.
3. Het ligt zeker niet in mijn bedoeling de Vlaamse Voogdij- en Beschermraden financieel te ontredenen. Ik zal erop toezien dat de subsidies voor het werkingsjaar 1985 deze Raden vlugger bereiken.

Vraag nr. 10
van 5 februari 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK

VZW'S opgericht door de Executieve — Stand van zaken sedert 1981

Het Rekenhof formuleert ernstige bezwaren met betrekking tot door de Vlaamse Executieve opgerichte vzw's. Het Rekenhof stelt dat de Executieve zich aldus onrechtmatig in de plaats stelt van de decreetgevers — de Vlaamse Raad. Een soort zich door de Executieve toegeëigende volmacht dus.. .

De Gemeenschapsminister gelieve mij, voor elk van de door hem beheerde departementen, mede te delen :

- welke vzw's sedert 1981 werden opgericht;
- voor elke vzw :

- op welke datum
- naam en doelstelling
- samenstelling beheerraad
- de personeelsformatie
- de betoelaging(en): bedragen, op welke post?

- op welke wijze wil de Minister voor elke vzw tegemoet komen aan de opmerkingen van het Rekenhof?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mede delen dat in de sector gezin en maatschappelijk welzijn er geen door de Vlaamse Executieve opgerichte en betoelaagde vzw's bestaan.

P. AKKERMANS **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN** **HUISVESTING**

Vraag nr. 8
van 10 februari 1986
van de heer J. GABRIELS

Gewestelijke Comités voor de Huisvesting — Beleidsvisie

Bij wet van 28 december 1984 worden een aantal instellingen van openbaar nut afgeschaft, waaronder het Nationaal Instituut voor de Huisvesting en zijn buitendiensten met name de Gewestelijke Comités voor de Huisvesting.

De teksten van de KB zijn blijkbaar gereed en zullen dus uitvoering krijgen, daarbij heerst bij de Gewestelijke Comités de angst dat deze zullen afgeschaft worden.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Zijn de KB inzake de inwerkingtreding van de wet van 28 december 1984 reeds gepubliceerd?
Welk KB over welke instellingen van openbaar nut betreft het hier?
2. Ligt het in de bedoeling om deze gewestelijke comités op te heffen of ze aan te haken bij de Vlaamse Administratie voor Huisvesting?
3. Welke opties denkt de Minister ter zake te nemen en op welke termijn zal de Minister hierover beslissen?
4. Is het niet juist dat de functies die deze comités verrichten ook in de toekomst zullen gehandhaafd blijven?
Welke redenen zijn er om deze eventueel door andere organisaties te laten verrichten?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat bedoelde koninklijke besluiten inzake de inwerkingtreding van de wet van 28 december 1984 nog niet werden gepubliceerd.

Wat betreft de herstructurering van de betrokken instellingen d.i. het Nationaal Instituut voor de Huisvesting, de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij, is in het Regeerprogramma van de Vlaamse Regering voorzien dat hieromtrent vóór 1 juli 1986 een ontwerp van decreet bij de Vlaamse Raad zal worden ingediend.

Het geheel van de te nemen opties is momenteel nog in onderzoek.

Vraag nr. 10
van 19 februari 1986
van de heer F. VERMEIREN

Bouwpremie- en saneringspremie-aanvragen 1984-1985 - Aantal

Graag bekwam ik hoeveel bouwpremie- en saneringspremie-aanvragen voor 1985 werden ingediend.

Graag ook dezelfde gegevens voor 1984.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna de door hem gevraagde inlichtingen te willen vinden.

Aanvragen	1984	1985
Bouwpremies	13.156	14.201
Saneringspremie	12.823	14.058

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 16
van 18 december 1985
van de heer M. DESUTTER

Wegwerpverpakking — Gebruik recycleerbare plastic

In de Verenigde Staten zou nieuwe wegwerpverpakking voor drank op de markt gebracht zijn welke niet meer in metaal vervaardigd is doch in plastic.

Belangrijk hierbij is dat daarvoor recycleerbare plastic gebruikt wordt.

Meent de Minister niet dat deze nieuwsoortige verpakking ook best in ons land zou aangemoedigd worden? Welke maatregelen overweegt hij in dat verband?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik de volgende informatie verstrekken.

De nieuwe wegwerpverpakking voor de drank welke in de Verenigde Staten zeer recentelijk op de markt is gebracht is de zogeheten „Petainer”.

De Petainers zijn transparante „kunststofblikjes” vervaardigd uit polyethyleen teraftalaat (identiek hetzelfde materiaal als de PET-fles) met aluminium dekseltjes. Men spreekt van een kunststofblikje omdat bij de conditionering de Petainer optreedt als substitutieproduct van de algemeen gekende vertinde aluminium blikjes. Coca-cola heeft met deze blikjes geëxperimenteerd in de Amerikaanse staat Georgia. Naar verluidt reageerde de consument relatief gunstig en daarom zou de flessenfabrikant PLM in een nieuwe fabriek in Atlanta met de massaproductie van Petainers starten. Coca-cola heeft voor een periode van vijf jaar het alleenrecht op deze blikjes in de Verenigde Staten en Canada.

De stelling dat deze Petainers vervaardigd zijn uit recycleerbaar materiaal klopt helemaal. Trouwens de meeste kunststoffen zijn recycleerbaar. Essentieel is echter dat deze stelling stopt bij slogans en vandaag nog niet in de praktijk kan omgezet worden. Bij selectieve inzameling kan het PET-materiaal opnieuw tot korrels worden gemalen. Het kan naderhand worden verwerkt in omsnoeringsbanden voor verpakkingen, het kan ook worden gebruikt als vulsel voor anoraks en slaapzakken, kussens en autogamiering. In de Verenigde Staten zouden sommige van deze toepassingen reeds geconcretiseerd zijn door de aanwending van PET-productieafval.

Inzake gebruikte verpakkingen dient men uiteraard een ver doorgedreven selectieve inzameling te veronderstellen. Voor het herverwerken mag PET niet met andere materialen worden vermengd. Bovendien moet men zich voor de kunststofflessen rekenschap geven van de uitermate nefaste verhouding gewicht/volume. Vraag is dan ook hoe men op een economisch verantwoorde manier de selectieve inzameling kan realiseren en papieren etikettering, metalen vulstoppen, aluminium dekseltjes en basecaps kan verwijderen. Verder is er ook nog het concurrentievermogen van gerecycleerde eindprodukten. PET-flessen kunnen ook gerecycleerd worden als onderdeel van een gamma kunststoffen. De verkregen granulaten bezitten geenszins nog kunststofeigenschappen en kunnen alleen nog worden gebruikt als grondstof in de productie van minderwaardige eindprodukten.

Het ligt dan ook zeker niet in mijn bedoeling de PET-fles, de Petainer of andere kunststofverpakkingen aan te moedigen. Het zijn alle éénmalige verpakkingen die onze afvalberg vergroten. Recyclage behoort tot de prioriteiten van het huidig afvalstoffenbeleid. Hierbij kan verwezen worden naar de belangrijke steun aan de containerparken.

Vraag nr. 35
van 13 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Luchtverontreiniging door allesbranders — Maatregelen

Algemeen wordt erkend dat het gebruik van extra, zware stookolie in de tuinbouwsector en in niet aangepaste stookinstallaties van de kleine inrichtingen, wegens het stijgend gehalte aan zwaardere bestanddelen in deze brandstof reeds jaren een ernstig probleem is.

Een nieuw probleem inzake luchtverontreiniging vormen de allesbranders.

Ter zake vernam ik graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Valt een geëigende reglementering inzake beide problemen te verwachten?
2. Is een herziening inzake de emissiegrenswaarden voor stof en zwavelige bestanddelen in het KB van 8 augustus 1975 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging door zwaveloxydes en stofdeeltjes, niet dringend nodig?

Antwoord

In antwoord op zijn concrete vragen deel ik het geachte lid het volgende mede.

1. Vooreerst weze aangestipt dat in de mate dat de door het geachte lid bedoelde stookinstallaties tot een als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichting behoren reeds nu in het kader van de bestaande reglementering op de ingedeelde inrichtingen (titel I van het ARAB) aangepaste exploitatievoorwaarden kunnen worden opgelegd.

Ik kan het geachte lid bovendien mededelen dat het in mijn bedoeling ligt binnen afzienbare tijd een voorstel te doen ter uitvoering van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning waarin ook bepaalde stookinstallaties expliciet zullen worden geïsoleerd. Geëigende exploitatievoorwaarden zullen in het kader van dit decreet voor die welbepaalde stookinstallaties dan ook kunnen worden opgelegd. In functie van het gebruik, de lokatie en de bouwtechnische voorzieningen kunnen overigens de volgende reglementeringen op de bedoelde stookinstallaties ook nog van toepassing zijn :

- het koninklijk besluit van 26 juli 1971 tot oprichting van de zones voor speciale bescherming tegen luchtverontreiniging (B.S. 5/8/1971), gewijzigd bij koninklijk besluit van 3 juli 1972 (B.S. 26/9/1972), koninklijk besluit van 29 januari 1974 (B.S. 2/3/1974) en het koninklijk besluit van 6 januari 1978 (B.S. 9/3/1978).
 - Het koninklijk besluit van 9 januari 1978 tot voorkoming van de luchtverontreiniging bij het verwarmen van gebouwen met vaste of vloeibare brandstoffen (B.S. 9/3/1978).
 - Het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging door zwaveloxyden en stofdeeltjes, afkomstig van de industriële verbrandingsinstallaties (B.S. 2/10/1975).
2. Zoals onder vorig punt 1 reeds werd geantwoord wordt een nieuwe reglementering m.b.t. de hinderlijke inrichtingen uitgewerkt ter uitvoering van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. In het kader van de reglementering op de hinderlijke inrichtingen kunnen voor elke geïsoleerde inrichting de in functie van de omstandigheden nodig geachte emissie-grenswaar-

den voor stof en zwavelige bestanddelen individueel worden opgelegd.

Vraag nr. 64
van 16 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Onderbelasting RWZI's — Rendabilisatie niet-gebruikte installatie

In het nabije verleden werden het grootste aantal RWZI's in min of meerdere mate overgedimensioneerd.

Naast overcapaciteit op bouwkundig vlak zijn er ook talloze overschattingen gebeurd op het vlak van elektromechanische uitrusting hetzij omdat een onnodige reserve werd voorzien (eufemistisch omschreven als noodzakelijke ontdubbeling) hetzij omdat de nodige collectoren en/of riolering ontbreekt.

Het is een uitdaging om deze onderbenutting te verminderen hetzij door de gemeenten aan te zetten rioleringswerken uit te voeren, collectoren aan te leggen of de niet-gebruikte RWZI-uitrusting te rendabiliseren.

Mag ik aan de geachte Gemeenschapsminister vragen mij per bestaand, in opbouw zijnd en gepland RWZI de volgende gegevens te willen mededelen :

1. wat is de ontwerp-capaciteit? Is deze ontwerp-capaciteit op hydraulische dan wel vuilvracht betrokken?
2. Wat is de reële belasting? Is deze reële belasting betrokken op hydraulische belasting dan wel op vuilvracht? Wie bepaalde deze reële belasting en van wanneer dateert de laatste bepaling?
3. Welke contacten zijn er gelegd met de gemeentebesturen om het rioleringsnet uit te bouwen? Wat zijn de te verwachten werken in de eerstvolgende 5 jaar en het effect ervan op de benuttingsgraad van het RWZI?
4. Welke collectoren worden er de eerstvolgende 5 jaar gepland en wat is het effect ervan op de benuttingsgraad van het RWZI?
5. Welke onderdelen van het RWZI of RWZI-uitrusting zijn niet operationeel? Waarom niet? Wat zijn de intenties om ze in het kader van de VWZ/WZK werking te operationaliseren?
6. Een viertal RWZ beschikken over miljoenkosten-de droogtrommels die onbruikbaar zijn omwille van het energieverbruik. Zijn er reeds stappen gezet om deze momenteel nutteloze infrastructuur een nuttige bestemming te geven? Zo ja, welke? Zo neen, waarom niet?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De ontwerp-capaciteit van de installaties is betrokken zowel op hydraulische basis als op vuilvracht.

De ontwerp-capaciteiten werden reeds onder vorm van tabel medegegeeld in antwoord op de vraag

nr. 207 van 15 juni 1984 (Vragen en Antwoorden nr. 19 — 1 augustus 1984). De reële belasting van elk waterzuiveringsstation is weergegeven in dezelfde tabel.

Deze belastingen zijn gemeten door de dienst Bedrijfscontrole van de maatschappijen.

Tevens kan ik het geachte lid mededelen dat alle collectoren die in de eerstvolgende 5 jaar aangelegd zullen worden, kaderen in een globale A.W.P.-planning. De optimalisatie van bestaande zuiveringsstations is een van de voornaamste selectiecriteria.

De onderdelen van de zuiveringsinstallaties die momenteel niet in gebruik zijn, hebben meestal betrekking op de slibverwerking. Dit is hoofdzakelijk te wijten aan het feit dat het slib een andere bestemming heeft gekregen.

Meestal betreft het hier droogtrommels, die om economische redenen buiten dienst zijn gesteld. Met het oog op een verkoop van sommige van deze installaties, werden reeds contacten gelegd met mogelijk geïnteresseerde bedrijven.

Vraag nr. 73
van 16 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Gipslozingen van BASF in de Schelde — Alternatieve oplossingen

Uit het antwoord op de vraag nr. 97 van 30 april 1983 van de heer N. De Batselier kan ik opmaken dat BASF feitelijk geen afvalwater loost, maar wel een brij van gips, verpompbaar gemaakt door toevoegen van water uit het kanaaldok B3. Derhalve is deze afvaldumping in de Schelde in tegenspraak met artikel 2 van de wet van 26 maart 1971, die alleen de lozing van afvalwater toelaat.

In uw antwoord meldt u tevens dat u opdracht gegeven hebt aan de VZW en OVAM om deze situatie grondig te bestuderen en alternatieve oplossingen voor te stellen.

Eind 1985 werd er gerechtelijk opgetreden tegen deze lozingen.

Het besluit van de OVAM, aldus de media, luidt in dit verband ondubbelzinnig: „Het verder gedogen van deze lozingen is onaanvaardbaar”.

Mag ik van de geachte Minister in dit verband een antwoord vernemen op de volgende vragen?

1. Of deze berichtgeving met de werkelijkheid overeenstemt?
2. Welke alternatieve oplossingen voor de gipslozingen door BASF in de Schelde er eventueel kunnen worden overwogen?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De lozing van BASF in de Schelde te Antwerpen bestaat uit 2 stromen afvalwater.

Enerzijds proceswater dat permanent geloosd wordt en anderzijds de vloeibaar gemaakte gips die geloosd wordt bij afgaand getij.

Uit recente studies uitgevoerd door de Dienst voor Ioniserende Straling en het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie in opdracht van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij blijkt dat er geen enkele aanwijzing is dat de huidige gipslozing ecologisch noch op het vlak van de Volksgezondheid risico's inhoudt op korte of middellange termijn.

Vraag nr. 77
van 17 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Zand- en grindontginningen — Heffingen

Het onderzoek in verband met delfstoffen en grondwater is, naar verluidt, in Vlaanderen, zwak en versnipperd.

De nood aan een stevig opgezet programma is nochtans groot. De financiering ervan zou kunnen geschieden via een fonds gespijsd door heffingen (per ton) op zand, grond enz.

Dergelijke heffingen bestaan er bijvoorbeeld op de zandwinning op het Continentaal Plat en op Limburgse grind.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de geachte Gemeenschapsminister van oordeel dat enige coördinatie, zowel van heffingen als van de verspreide onderzoeksinspanningen (geologische dienst, RUG, LUC, SCK, NIEB, Rijksinstituut voor Grondmechanica. . .) noodzakelijk is, in verband met grond, ondergrond en grondwater?
2. Welke initiatieven ter zake tijdens de huidige legislatuur worden voorzien?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op deze vraag door de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid zal verstrekt worden.

Vraag nr. 78
van 17 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Delfstoffenbeleid — Wetgevende initiatieven

Het „Jaarboek — oktober 1983 — september 1984” van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu stelt terecht vast dat een efficiënt delfstoffenbeleid vereist dat men over goede statistische gegevens beschikt.

Het is daarenboven noodzakelijk dat het aanbod van delfstoffen afkomstig van infrastructuurwerken (o.a. aanleg van waterwegen, autosnelwegen, dokken, e.d.)

vroegtijdig wordt gesignaleerd, teneinde overbodige ontginningen te voorkomen.

Graag vernam ik welke initiatieven de geachte Gemeenschapsminister tijdens de huidige legislatuur voorziet om een dergelijk efficiënt delfstoffenbeleid te helpen bevorderen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op deze vraag door de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid zal verstrekt worden.

Vraag nr. 79
van 17 januari 1986
van de heer J.P. PILLAERT

Verbindingsweg Roeselare- Ieper — MER

Gaarne vernam ik van de geachte Minister of men vooraleer over te gaan tot de eventuele studie en aanleg van de nieuwe verbindingsweg tussen Roeselare en Ieper, waarvan het traject de verlaten spoorwegbedding zou zijn, men zal overgaan tot het opmaken van een MER, zoals trouwens staat in de beleidsverklaring?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het verplicht opstellen van een milieu-effectrapport voor grote infrastructuurwerken voorzien is in het Regeerakkoord van de Vlaamse Executieve.

Zolang de wettelijke basis nog ontbreekt, komt het aan de bevoegde overheid, in casu de Minister van Openbare Werken, toe een milieu-effectrapport te laten opmaken.

Vraag nr. 84
van 20 januari 1986
van de heer J. GABRIELS

Bestrijding van de zure regen — Beleidsvisie

Een aantal landen zoals Canada, Zweden, Zwitserland en Oostenrijk nemen steeds maatregelen op het vlak van zure regen. In de EEG blijft het op dat vlak opvallend windstil.

België heeft bij mijn weten op dat vlak nog geen concrete maatregelen getroffen die kunnen bijdragen tot een betere bestrijding van het leefmilieu.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke beleidslijnen worden er gevolgd op het vlak van maatregelen die te maken hebben met het bestrijden van zure regen?

2. Welke specifieke acties werden tot op heden genomen om met onze middelen en wettelijk kader ter zake de nodige stappen te ondernemen?
3. Welke concrete stappen werden tot op heden genomen en welke meerjarenplanning stelt de Regering voor om ter zake niet de maatregelen van de EEG af te wachten maar duidelijk een voorttrekkersfunctie te vervullen?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat het beleidsprogramma inzake zure neerslag en de luchtverontreiniging in Vlaanderen omstandig in mijn beleidsnota van 1985 weergegeven is.

Volgende concrete maatregelen, waarvan de uitvoering volledig in de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest valt, werden hierbij weerhouden.

Voor grote stookinstallaties, vanaf een thermisch vermogen van 50 MW, wordt de globale zwaveldioxyde-uitwerp gereduceerd met 60% en de stikstofoxyde-uitwerp met 40%; overeenkomstig het ontwerp van EG-richtlijn inzake beperking van de emissies van verontreinigende stoffen door grote stookinstallaties.

In de milieuvergunningen worden emissiegrenswaarden opgenomen op basis van de Duitse „TA-Luft” normen.

In de milieuvergunningen worden technologische maatregelen opgenomen voor elektrische centrales.

In de milieuvergunningen worden technologische maatregelen opgenomen voor petroleumraffinerijen.

Voor nieuwe grote stookinstallaties worden in de milieuvergunningen emissiegrenswaarden opgenomen, op basis van het ontwerp van voormelde EG-richtlijn.

Voor elektrische centrales, die van stookoliegebruik naar steenkolengebruik omgeschakeld worden, worden concrete emissiegrenswaarden gesteld.

Inzake de ammoniak-uitwerp worden specifieke exploitatievoorwaarden in de milieuvergunningen opgenomen.

Het opstellen van een emissie-inventaris wordt voor grote bedrijven verplicht gesteld.

De controle inzake de luchtkwaliteit in natuurgebieden wordt uitgebreid.

Voor episodes van verhoogde luchtverontreiniging worden maximale toegelaten zwaveldioxyde-immisiewaarden gesteld en wordt de alarmprocedure verder uitgewerkt.

Vraag nr. 88
van 21 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Bescherming kwaliteit van het grondwater — Preventieve controle

De kwaliteit van het grondwater in ons land wordt voornamelijk bedreigd door overbesmetting en door het storten van niet-afbreekbare stoffen.

Ook in Leuven is men erg bezorgd om de kwaliteit van het drinkwater, temeer omdat het omstreden Carnivet-stort te Haasrode een nieuwe versoepelde vergunning verkreeg van de Vlaamse Executieve.

Om ten alle tijde zeker te zijn van de kwaliteit van het grondwater heeft de Leuvense Gewestelijke Directie van de Nationale Maatschappij der Waterleidingen zelf een controleput laten boren op 100 meter afstand van het genoemde privé-stort.

Op deze manier kan een preventieve controle op het Leuvense grondwater worden uitgeoefend.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Worden dergelijke preventieve controles op het grondwater in meerdere Vlaamse gemeenten georganiseerd? Zo ja, waar, door wie en op welke wijze?
2. Hoe staat de Minister tegenover deze preventieve controles op de kwaliteit van het grondwater en kan een gelijkaardige preventieve controle niet voor alle gemeenten in het Vlaamse Gewest waar gelijkaardige problemen zich stellen worden georganiseerd?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

In Vlaanderen zijn in de omgeving van bijna alle belangrijke waterwinningszones controleputten voorhanden, die door de betrokken waterleidingsmaatschappijen gevolgd worden.

Daarnaast beschikt ook de Geologische Dienst en OVAM over een aantal controleputten.

Daarenboven zijn in sommige regio's (o.a. Kalmt-houtse Heide, duinen in Oostduinkerke, Gentse kanaalzones), netten van controleputten aangelegd in het kader van hydrogeologische studies.

De dienst Water en Bodem van AROL is belast met de coördinatie van deze gegevens met het oog op de realisatie van een grondwatermeetnet voor het gehele Vlaamse Gewest.

Tenslotte kan ik ook wijzen op de preventieve kwaliteitscontrole van het grondwater van private waterputten, die in alle Vlaamse gemeenten is georganiseerd in samenwerking met het IHE en de provinciale gezondheidsinspecties.

Vraag nr. 104
van 5 februari 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK

VZW's opgericht door de Executieve — Stand van zaken sedert 1981

Het Rekenhof formuleert ernstige bezwaren met betrekking tot door de Vlaamse Executieve opgerichte vzw's. Het Rekenhof stelt dat de Executieve zich aldus onrechtmatig in de plaats stelt van de decreetgevers — de Vlaamse Raad. Een soort zich door de Executieve toegeëigende volmacht dus.. .

De Gemeenschapsminister gelieve mij, voor elk van de door hem beheerde departementen, mede te delen :

- welke vzw's sedert 1981 werden opgericht;
- voor elke vzw :
 - op welke datum
 - naam en doelstelling
 - samenstelling beheerraad
 - de personeelsformatie
 - de betoelaging(en): bedragen, op welke post?
- op welke wijze wil de Minister voor elke vzw tegemoet komen aan de opmerkingen van het Rekenhof?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mede delen dat voor zoverre het mijn bevoegdheden betreft enkel de VZW Internationale Gezondheidsamenwerking van de Vlaamse Gemeenschap werd opgericht. Deze VZW werd opgericht met een zuiver privaatrechtelijk statuut op 8 oktober 1985. Haar doelstelling is beperkt tot de opdrachten die zij krijgt van de Vlaamse Executieve inzake de internationale samenwerking op het domein van de Gezondheidszorg.

De raad van beheer bestaat uit:

- de heren: L. Eyckmans, M. Baesen, H. Heylbrouck, W. Simon, E. Vanlerberghe, J.L. Desbuquoit, M. Heylen, E. Maes, G. Peeters.

— de heer G. Claus: Voorzitter.

— de heer K. Gutschoven: Gedelegeerd beheerder.

De VZW heeft geen personeelsformatie of vaste vorm van betoelaging. Zij voert opdrachten uit die haar door de Executieve worden toevertrouwd.

Zo is zij door de Executieve belast met de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst met de Republiek Senegal. De begroting voor de uitvoering van dit project bedraagt ± 29 miljoen BF ten laste van het fonds voor medische projecten, titel IV, sectie 66, art. 66.04.02.

In dit kader is de aanwerving van twee geneesheren en één medisch socioloog voorzien.

Vraag nr. 108
van 11 februari 1986
van de heer F. PIOT

Aanleg TG V-verbinding — Overleg Gemeenschappen

Nu in de schoot van het nationaal departement van Verkeerswezen de plannen inzake de eventuele aanleg van een TGV-verbinding Parijs-Brussel-Keulen/Amsterdam blijkbaar zeer concrete vormen aannemen, had ik graag vernomen of de Gemeenschapsminister reeds om advies gevraagd werd in verband met bedoelde plannen, en of er enig uitzicht is op overleg tussen zijn diensten en die van Verkeerswezen bij de verdere uitwerking van de bundel.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat mijn advies over de vermelde nationale plannen niet gevraagd werd.

Vraag nr. 109
van 11 februari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

VZ W Terlamen — Uitbatingvoorwaarden

Ik verneem dat binnenkort een beslissing dient getroffen i.v.m. een nieuwe uitbatingstoelating voor de VZW Terlaemen.

Het spreekt vanzelf dat de uitbating van een autocircuit belangrijk kan zijn voor de toeristische waarde van een gebied.

De Milieuraad van Heusden-Zolder is echter van oordeel dat deze activiteiten geen bijkomende milieubelasting mogen betekenen voor de omwonenden.

In het specifieke geval van Terlaemen pleiten trouwens tal van factoren voor het drastisch beperken van de geluidshinder: o.a. de ligging van het circuit in de nabijheid van de dorpskernen van Viversel en Bolderberg, een aangrenzend natuurgebied met wetenschappelijke waarde en de aanwezigheid van gemeentelijke onderwijsinrichtingen.

In dit verband vernam ik graag welke maatregelen ter beperking van de geluidshinder zullen worden voorzien, in de nieuwe uitbatingstoelating.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat de toelating voor het inrichten van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen op de permanent gebruikte omloop „Terlamen” te Heusden-Zolder op 31 december 1985 verstreken is.

Door de exploitante werd inmiddels een aanvraag voor verlenging van de toelating ingediend.

Die aanvraag is momenteel nog in onderzoek bij de Consultatieve Commissie „Motorsport” en bij de bevoegde administratie, die opdracht heeft mij zo spoedig mogelijk een ontwerp van besluit met gepaste uitbatingvoorwaarden ter beperking van de geluidshinder voor te leggen.

Vraag nr. 110
van 14 februari 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Afvalproblematiek in Vlaams-Brabant — Beleids-opties

De Intercommunale Interleuven meldde eind januari 1986 dat haar stortplaats in Binkom volgestort is. De Openbare Vlaamse Afvalmaatschappij droeg Interleuven op om het verkleinde huisvuil van het arron-

dissement Leuven in Nossegem te storten, waar de zusterintercommunale Haviland een stortplaats heeft. Op die manier kon Haviland een wederdienst bewijzen voor haar huisvuil dat zij in het verleden in Binkom had gestort. Ondertussen werd vernomen dat Haviland onmogelijk een deel van de Leuvense huisvuilberg kan ontvangen en dus helemaal niet op het OVAM-voorstel kon ingaan.

Bovendien zou Haviland dagelijks ladingen huisvuil uit het arrondissement Halle-Vilvoorde naar een particuliere, dure stortplaats aan de E40 in Haasrode (arr. Leuven) versassen. Naar verluidt zou deze stortplaats echter niet over de gepaste vergunning beschikken.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen hij heeft getroffen om het hoofd te bieden aan de acute huishoudelijke afvalproblematiek in Vlaams-Brabant? Welke beleidsopties op korte termijn werden, zowel voor het arrondissement Leuven als voor het arrondissement Halle-Vilvoorde, getroffen?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik het volgende melden.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij gaf aan de Intercommunale Interleuven geen opdracht om het verkleinde huisvuil van het arrondissement Leuven op de stortplaats van de intercommunale Haviland te Nossegem te storten.

In de pers werd dit zo weergegeven doch dit strookt niet met de werkelijkheid. Wel heeft de OVAM op vraag van de intercommunale Interleuven naar mogelijke oplossingen, vier alternatieven voorgesteld, waarvan de stortplaats te Nossegem er één was.

Wat de oplossingen betreft voor de acute huishoudelijke afvalstoffenproblematiek die zich op het ogenblik in Vlaams-Brabant stelt, wil ik op de eerste plaats stellen dat de huisvuilverwerking in handen is van de twee intercommunales Interleuven en Haviland. Het is hun taak en opdracht te zoeken naar stortplaatsen voor huishoudelijke afvalstoffen. Verschillende initiatieven zijn in het verleden op zeer grote tegenstand van de plaatselijke bevolking gestoten. Voorbeelden zijn de geplande stortplaatsen te Pepingen, Lennik, Vilvoorde, Pellenberg (Lubbeek) en Boutersem.

Wat de opties voor de toekomst betreft wens ik een onderscheid te maken tussen oplossingen op zeer korte termijn en middellange termijn. Wat de oplossingen op middellange termijn betreft stelt het ontwerpplan voor:

- nieuwe stortplaatsen te Tielt-Winge en Binkom voor Interleuven; hier werd reeds een vergunning verleend;
- een nieuwe stortplaats te Zemst-Vilvoorde of een vierde verbrandingsoven te Brussel voor de intercommunale Haviland.

Op zeer korte termijn zijn volgende oplossingen mogelijk:

- verdere afvoer van uitgegist vermalen huisvuil van de stortplaats van Haviland te Nossegem

naar andere klasse-11 stortplaatsen, ten einde de kleine opvangcapaciteit te Nossegem te behouden ;

- een overgangsbepaling voor het arrondissement Leuven totdat de nieuwe vergunde stortplaatsen infrastructuurlijk uitgerust zijn. Over deze overgangsoptlossing wordt op dit ogenblik overleg gepleegd met de Intercommunale Interleuven.

Vraag nr. 113
van 14 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Gebruik van trechters — Bescherming kleine vogels en controle „kooien”

Op vraag nr. 24 van 8 januari 1986 ontvingen we op praktisch geen enkele vraag een antwoord dit niettegenstaande reeds verwezen werd naar vroegere vragen van de heer De Mol (vraag nr. 24 van 29 november 1984 en vraag nr. 86 van 13 februari 1985) waar reeds gewezen werd op een niet wetenschappelijk onderbouwd zijn van de aangevochten beslissing. Tevens werden in deze vragen tegenstrijdige antwoorden aangetroffen.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Het blijkt dat het verkleinen van de maaswijdte van 6 naar 4 cm wel degelijk problemen geeft voor kleine vogels, o.m. mezen blijven in de val. Bij navraag in wetenschappelijke kringen, vb. ringers (medewerkers van het Koninklijk Instituut voor Natuurwetenschappen) blijkt dat deze die techniek reeds lang toepassen. Volgens hen kunnen zelfs de kleinste vogelsoorten (mezen) niet ontsnappen, enkele uitzonderingen niet te na gesproken. Kan de Gemeenschapsminister de wetenschappelijke literatuur of een wetenschappelijk instituut vermelden dat zijn stelling onderschrijft? In welke wetenschappelijke artikels of studies wordt de stelling van de Gemeenschapsminister ondersteund?
2. Onderschrijft de Gemeenschapsminister de stelling dat de maaswijdte van 4 cm geen probleem geeft voor beschermde vogels, zoals de kramsvogels en de tortels? Waarop is deze stelling gebaseerd?
3. Volgens de stelling van de Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, moeten beschermde vogels, zoals roofvogels, kramsvogels en tortels vrijgelaten worden. Hoe gebeurt de controle op het juiste gebruik van deze trechters? Hoeveel overtredingen werden vastgesteld? Heeft men gegevens over het aantal gebruikte trechters? Zo niet, hoe kan de controle effectief gebeuren?
4. Op vraag nr. 24 van 8 januari 1986 antwoordde u dat de aangestelde van de Dienst Bos- en Groenbeheer de hen bekende „kooien controleren”. Hoeveel bekende „kooien” zijn er? Welke controle wordt uitgeoefend om de „bekende” of aangewezen kooien te lokaliseren?

5. Hoeveel controles werden in 1985 en 1986 hierop uitgeoefend?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen

Ik bevestig de inhoud van mijn antwoord op de vraag nr. 24 van 8 januari 1986 van het geachte lid.

De kraaienvangkooien zijn reeds lang bestaande instrumenten van jachtbeheer.

De thans aanvaarde maaswijdte laat behoudens enkele uitzonderingen het ontsnappen toe van mezen wat door de ervaring wordt bevestigd en wat ook de mening is van de bevoegde dienst van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen.

Ook werd reeds vastgesteld dat in een aantal gevallen Turkse tortels de kooien in- en uitvliegen langs de trechteropening.

Wat er ook van zij, het is een vereiste dat alle beschermde vogels worden vrijgelaten.

In 1985 werden geen overtredingen vastgesteld in verband met het gebruik van vangkooien.

Ingevolge de vorige vraag van het geachte lid, heb ik de bevoegde dienst verzocht in het eerste kwartaal van -1986 de bestaande vangkooien opnieuw te inventariseren en te controleren.

J. PEDE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 12
van 8 januari 1986
van de heer A. DE BEUL

Overtredingen DDS in Nieuwdonk — Maatregelen

Meermaals werd vastgesteld dat de intercommunale DDS de wettelijke voorschriften aan haar laars lapt. In een vraag van 12 april 1985 nr. 112 van de heer De Mol werd door de toenmalige Gemeenschapsminister nogal ontwijkend geantwoord.

Deze overtredingen houden echter niet op; zo werd op de Nieuwdonk, in december 1985, zonder enige bouwvergunning met de bouw van een loods begonnen. Volgens onze informatie werd hiertegen procesverbaal opgesteld.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het juist dat een procesverbaal werd opgesteld tegen de intercommunale DDS?
2. Naar we vernemen werd de verbaliserende ambtenaar — bij het opmaken van zijn procesverbaal — bedreigd door de directeur van de intercommunale. Welke stappen overweegt u te zetten ter bescherming van de ambtenaar? Hoe zal u optreden tegen de overtreder en tegen diegene die de bedreiging uitte?

3. De bedreiging van een ambtenaar in dienst lijkt ons een ernstig feit. Het is duidelijk dat deze verbale bedreigingen slechts één middel vormen en gevolgd kunnen worden door meer slinkse plagerijen. Welke juridische en administratieve bescherming wordt in dergelijk geval aan een ambtenaar geboden? Hoe kan deze beschermd worden tegen eerder politieke en persoonlijke plagerijen?
4. Meent u niet dat het voortdurend overtreden van het betoelagingsbesluit een terugvordering noodzakelijk maakt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Er werd proces-verbaal opgemaakt tegen de Intercommunale DDS op datum van 5.12.1985.
2. De verbaliserende ambtenaar werd daarbij inderdaad bedreigd.
3. Het bedreigen van een ambtenaar in functie kan afhankelijk van een aantal factoren inderdaad beschouwd worden als een ernstig feit. Het komt aan de Rechtbank toe, waarbij deze aangelegenheid aanhangig is gemaakt, eventueel een strafmaatregel te formuleren tegen de **overtreder-bdreiger**.

Iedere ambtenaar of beambte, die gemachtigd is een proces-verbaal op te stellen inzake **bouw**overtredingen, bezit een legitimatiekaart waaruit blijkt dat de gestelde overheden hen in die hoedanigheid zullen erkennen en hen hulp en bescherming zullen verlenen in de uitoefening van hun ambt.

De verbaliserende ambtenaar kan derhalve zondig beroep doen op de Rijkswacht of op de gemeentelijke politie wanneer hij zich bedreigd voelt. Hij kan in zijn proces-verbaal melding maken van de omstandigheden waarin het opgemaakt werd. Op basis daarvan kan het Parket bij de heer Procureur des Konings de feiten reconstrueren en de nodige verhooringen uitvoeren.

Tenslotte kan elke ambtenaar, die zich belaagd weet door politieke en persoonlijke plagerijen, een klacht indienen bij de heer Procureur des Konings tegen deze personen. Een mededeling over dergelijke situaties aan de hiërarchische overheid en de vraag ambtelijke maatregelen te treffen, lijken mij tevens gewenst.

Voor het overige dient gesteld te worden dat het personeelsbeleid en het personeelsstatuut niet tot mijn bevoegdheden behoren.

4. Wat dit punt betreft kan aan het geachte lid medegedeeld worden dat ik een onderzoek bevolen heb om uit te maken of, gelet op het feit dat mijn bevoegdheden zich tot de ruimtelijke ordening beperken, er redenen tot terugvordering van toelagen aanwezig zijn uit hoofde van de overeenkomst die toen gemaakt werd.

U zult van het resultaat van dat onderzoek op de hoogte gehouden worden.

Vraag nr. 23
van 22 januari 1986
van mevrouw M. VOGELS

BPA's — Initiatiefrecht gemeenten inzake procedure

De wet van 29 maart 1962, artikel 21, lid 1, bepaalt: „De gemeenteraad wijst met goedkeuring van de Minister of zijn gemachtigde de natuurlijke, dan wel de privaot- of publiekrechtelijke personen aan die hij belast met de opmaak van de ontwerpplannen van aanleg”.

De gemeentewet erkent uitdrukkelijk het initiatiefrecht van de gemeenteraad en de uitvoerende taak van het schepencollege.

In het verleden hebben gemeenteraden het besluit genomen alle plannen van aanleg te laten opstellen door één bepaald studiebureau. Nu blijkt in de praktijk dat gemeenteraden zich niet meer kunnen uitspreken over welk deel van hun grondgebied een BPA opgesteld dient te worden, doch dat het schepencollege zonder enige kennisgeving aan de gemeenteraad dit initiatief neemt. De eerste maal dat de gemeenteraad wordt geconfronteerd met het BPA is dan bij de voorlopige aanvaarding.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Verliest een gemeenteraad het initiatiefrecht tot het doen opstellen van een BPA voor een bepaald gedeelte van het gemeentelijk grondgebied, als in het verleden door de gemeenteraad beslist werd één studiebureau met de opmaak van alle BPA's te belasten?
2. Geldt dit a fortiori voor het gehele grondgebied van de gemeente, ook wanneer in de **pre-fusie**situatie slechts één der huidige deelgemeenten de beslissing nam tot planopmaak door één studiebureau of heeft deze raadsbeslissing slechts kracht van toepassing op die deelgemeente waarvoor de beslissing wél werd genomen met uitsluiting van het grondgebied der andere deelgemeenten?
3. Dient een gemeenteraad, vooraleer de opdracht tot BPA-opmaak door het schepencollege gegund wordt aan het studiebureau dat dankzij vroegere raadsbeslissing alle BPA's mag ontwerpen, niet vooraf bij raadsbesluit vast te stellen voor welk deel van het grondgebied een BPA opgesteld dient te worden en zich akkoord te verklaren met de geraamde hoogte van de erelonen, gelet op het door de gemeentewet toegekende initiatiefrecht van de gemeenteraad en de expliciet uitvoerende taak van het schepencollege in deze materie?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De aanstelling van een privaot ontwerper is definitief indien de Minister ze heeft goedgekeurd.

Het staat de gemeenteraad evenwel vrij, de overeenkomst te verbreken indien een ontwerper de termijn die gesteld is voor het volbrengen van zijn taak niet naleeft, indien hij nalatig of onbekwaam

blijkt te zijn, indien de denkbeelden die hij inzake ruimtelijke ordening ingang wil doen vinden, niet aanvaardbaar blijken te zijn. De Minister kan eveneens aan zijn goedkeuring een einde maken voor een objectieve reden die eigen is aan het geval.

Het blijft essentieel na te zien welke de juiste draagwijdte is van het contract dat afgesloten werd met de ontwerper. Dat contract kan nooit de bedoeling gehad hebben het initiatiefrecht van de gemeenteraad te delegeren aan de ontwerper, die vrij zou mogen bepalen wanneer en voor welke zones hij een BPA wil opmaken. Beide elementen moeten gescheiden blijven. Enerzijds het autonome initiatiefrecht van de gemeenteraad en de contractueel gestelde uitvoeringsopdracht van de ontwerper. In het geciteerde geval verliest de gemeenteraad derhalve zijn initiatiefrecht niet.

2. Het is duidelijk dat de gemeenteraadsbeslissing waarbij een ontwerper wordt aangeduid slechts geldt voor het grondgebied van die gemeente en dat a fortiori na fusie deze beperking behouden blijft m.a.w. er is geen uitbreiding inzake bevoegdheid tot de totale oppervlakte van de huidige gemeente.
3. Als het raadsbesluit tot aanstelling van de ontwerper goedgekeurd is, kan altijd een contract worden afgesloten waarbij de wederzijdse verplichtingen worden vastgesteld. Alleen de gemeenteraad is bevoegd om de inhoud van het contract te bepalen, overeenkomstig het beginsel dat hij regelt al wat van gemeentelijk belang is, en aangezien het om een daad van beheer gaat die de gemeente verplichtingen oplegt (vooral financiële) zonder dat een algemene regeling bestaat die tevoren door de gemeenteraad werd opgemaakt.

Belangrijk is evenwel te vermelden dat het contract dat met de ontwerper wordt afgesloten niet aan goedkeuring is onderworpen.

Het toezicht van de toezienende overheid (schorsing en vernietiging) is evenwel niet uitgesloten.

Is de ontwerper aangesteld voor alle BPA's in een gemeente, dan ook nog dient de gemeenteraad een initiatief te nemen tot het opmaken van een welomschreven BPA of BPA's, zij het door het opstellen of het aanvullen van een contract met de ontwerper.

De opdracht van het schepencollege behelst dan de uitvoering van die beslissing.

Vraag nr. 37
van 10 februari 1986
van de heer L. KELCHTERMANS

Betoelaging EFRO aan gemeenten in 1985 — Stand van zaken

De EEG kent langs haar Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling toelagen toe, aan gemeenten in gebieden die volgens hun normen, ondersteuning nodig hebben in hun regionale ontwikkeling.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te geven op de volgende vragen.

1. Welke gemeenten hebben in 1985 toelagen ontvangen van het EFRO-fonds?

Voor welke soort werken en voor welke bedragen?

2. Hoeveel aanvragen en van welke gemeenten zijn er nog hangende? Over welke werken handelen ze en over welke bedragen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de stand van zaken betreffende de EURO-tussenkomst voor gemeentelijke wegen- en rioleringswerken in Vlaanderen er als volgt uitziet.

1. In 1985 werden door het EFRO geen nieuwe beslissingen getroffen voor de toekenning van een bijstand voor wegen- en rioleringswerken van gemeenten.
2. De toestand van de ingediende en de goedgekeurde projecten voor deze werken ziet er als volgt uit.

In 1983 werden 60 projecten ingediend waarvoor 316,2 miljoen frank EFRO-bijstand werd gevraagd. Hiervan werden 29 projecten goedgekeurd voor een bedrag van 132,8 miljoen frank; de uitbetaling van deze steun aan de betrokken gemeenten had plaats in 1984 en 1985 en is thans bijna volledig afgerond.

In 1984 en 1985 werden 136 projecten ingediend voor een gevraagde EFRO-bijstand van 936,3 miljoen frank. Deze aanvragen werden nog niet goedgekeurd. De EFRO-diensten vermelden hierbij als reden, dat dergelijke projecten omwille van hun geringe weerslag op de regionale ontwikkeling, voor het EFRO niet meer prioritair zijn.

De gegevens per gemeente zullen, gezien hun omvang, persoonlijk aan het geachte lid worden toegevoerd.

Vraag nr. 41
van 12 februari 1986
van de heer L. KELCHTERMANS

Gezinnen van NA VO-militairen — Vrijstelling van gemeentebelastingen

Bijna alle gemeenten voerden belastingen in, voor het ophalen van huisvuil en het onderhoud van de rioleringen.

Bijna, in alle belastingreglementen ter zake, is voorzien, dat een bepaalde som geheven wordt, per gezinshoofd, op 1 januari van het betrokken jaar in de gemeente ingeschreven.

Tot voor kort werden de gezinnen van de beroepsmilitairen van de NAVO eveneens voor deze belastingen aangeslagen, zonder veel problemen, wetende dat deze belastingen geheven werden als een gedeeltelijke betaling van een bepaalde dienst. In het voorbije jaar zijn ze systematisch bezwaar gaan indienen, bij de Bestendige Deputatie van de betrokken provincie.

Sommige Deputaties hebben beslist om al deze gevallen vrij te stellen van deze gemeentebelastingen op huisvuil en riolering. Zij baseerden zich volgens ingewijden, op een erg vage tekst van art. X van de overeenkomst van 18 juni 1951 gesloten tussen de staten van de NAVO. Deze overeenkomst werd goedgekeurd bij de wet van 9 januari 1953. Daar de NAVO-militairen zelf niet worden ingeschreven in de bevolkings- of vreemdelingenregisters, voeren ze aan, dat hun vrouwen-gezinshoofden, gewoonlijk zonder beroep zijn en dus zonder inkomsten.

Deze gang van zaken komt bij de betrokken gemeenten, als onrechtvaardig over. De gemeenten blijven niet alleen verstoken van elke heffing in de personenbelasting, maar mogen de dienst die ze aanbieden aan deze NAVO-gezinnen, zelfs niet verhalen op deze mensen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt u het redelijk en verantwoord, dat deze gezinnen van NAVO-militairen niet moeten bijdragen voor de dienst van de huisvuilophaling en voor het onderhoud van de riolering?
2. Is de geciteerde overeenkomst van 18 juni 1951 een voldoende basis, om al deze personen vrij te stellen van de genoemde belastingen?
3. Op welke andere wijze kan een gemeente tewerk gaan om deze personen te laten betalen? (voor de huisvuilophaling en het onderhoud van de riolering).

Antwoord

Ter informatie vindt het geachte lid hierna de tekst van artikel X van de overeenkomst van 19 juni 1951 tussen de bij het Noord-Atlantisch Verdrag aangesloten Staten, bekrachtigd bij de wet van 9 januari 1953:

Is het heffen van enige belasting in de Staat van verblijf afhankelijk van de verblijf- of woonplaats van de belastingplichtige, dan zullen de periodes tijdens welke een lid van een krijgsmacht of van een burgerlijk element zich uitsluitend uit hoofde van zijn hoedanigheid als lid van deze krijgsmacht of van dit burgerlijk element op het grondgebied van deze Staat bevindt, voor het heffen van gezegde belasting niet beschouwd worden als periodes van verblijf of als periodes die een verandering van verblijf of woonplaats ten gevolge hebben. De leden van een krijgsmacht of van een burgerlijk element genieten vrijstelling in de Staat van verblijf van elke belasting op de wedden en bezoldigingen welke zij in deze hoedanigheid van de Staat van herkomst ontvangen alsmede op al de hun toebehorende lichamelijke goederen waarvan de tegenwoordigheid in de Staat van verblijf uitsluitend te wijten is aan de tijdelijke aanwezigheid van bedoelde leden in deze Staat.

„... Dit artikel verleent aan het lid van een krijgsmacht of van een burgerlijk element geenszins vrijstelling van de belastingen die betrekking hebben op andere winstgevendende werkzaamheden dan zijn werkzaamheden als lid, die hij in de

Staat van verblijf mocht uitoefenen. Behalve wat de in paragraaf 1 bedoelde wedden, bezoldigingen en lichamelijke goederen betreft, verzetten zich de bepalingen van dit artikel geenszins tegen het heffen van belastingen, waaraan genoemd lid krachtens de wet van de Staat van verblijf onderworpen is, zelfs indien hij geacht wordt zijn verblijf- of zijn woonplaats buiten het grondgebied van deze Staat te hebben.

- „3. De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op de „rechten” zoals deze in paragraaf 12 van artikel XI worden omschreven,
- „4. Met betrekking tot de bepalingen van dit artikel, is de uitdrukking „lid van een krijgsmacht”, niet toepasselijk op een persoon die de nationaliteit bezit van de Staat van verblijf.”

Ingevolge de tot hiertoe geldende administratieve rechtspraak is de bedoelde vrijstelling inzake eigenlijke gemeentebelastingen slechts van toepassing voor de belasting op honden, op paarden, op meubilair, op huispersoneel en op voertuigen zonder motor. Dit zijn immers de in de termen van het verdrag bedoelde lichamelijke goederen waarvan de tegenwoordigheid te wijten is aan de tijdelijke aanwezigheid in de staat.

De vrijstelling geldt echter niet voor de belastingen op het ophalen van huisvuil en op het onderhoud van riolen.

Het gaat hier immers om zogenoemde vergeldingsbelastingen, dit wil zeggen dat zij in zekere mate een vergoeding voor gepresteerde diensten inhouden.

P. DEPRez GEMEENSCHAPSMinISTER VAN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 14
van 6 februari 1986
van de heer G. BEERDEN

Bestrijding muskusratten — Maatregelen

Onmiskénbaar is er een enorme uitbreiding vast te stellen van de populatie van muskusratten. Er zijn, naar ik verneem, zelfs gevarenzone's aanwezig, ook in Limburg.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is dit vernieuwde en zichtvergrotende gevaar u bekend?
2. Zijn reeds maatregelen genomen om dit tegen te gaan? En zo ja, welke?
3. Hoeveel kredieten zijn er voor 1985 voorzien?
4. Is de bewering juist dat ze reeds enige maanden zijn uitgeput?
5. Hoeveel manschappen zijn hiervoor in dienst en met voldoende hulpmiddelen uitgerust?
6. Kunnen de gemeentebesturen ingeschakeld worden in de bestrijding? En zo ja, hoe en met welke middelen en begeleiding?

Antwoord

1 en 2. Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de bestrijding van de muskusrat, die geregeld wordt door het koninklijk besluit van 16 oktober 1981 betreffende de bestrijding van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen permanent wordt georganiseerd door de Dienst voor Plantenbescherming van het Ministerie van Landbouw.

Evenwel is het Vlaamse Gewest luidens artikel 6 par. 1, III, 8° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen thans bevoegd voor de onbevaarbare waterlopen, zodat het Vlaamse Gewest overeenkomstig artikel 1, g) van het voormelde koninklijk besluit als verantwoordelijke voor de bestrijding van onder meer de muskusrat in de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie moet worden beschouwd.

Daarom heeft mijn achtbare voorganger, de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud op 29 juli 1985 beslist bij wijze van proef over te gaan tot de bestrijding van de muskusrat en de gewone rat in de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie in het gebied van de buitendienst Antwerpen van de dienst Landbouwstructuren van de Algemene Technische Diensten (de vroegere Landelijke Waterdienst). Deze bestrijding is slechts aangevangen in de loop van augustus 1985 zodat deze dienst over te weinig gegevens beschikt om zich te kunnen uitspreken over een uitbreiding van de muskusrat.

3. In 1985 werd een krediet van 33.166.591 fr. voor de sub 1 en 2 vermelde bestrijding van de muskusrat en de gewone rat voorzien.
4. Het krediet dat in 1985 werd voorzien werd slechts voor een derde uitgeput en is verder beschikbaar in 1986.
5. De uitvoering van de hoger vermelde bestrijding van de muskusrat en de gewone rat gebeurt door een private firma aan wie de werken na aanbesteding werden toegewezen en dus contractueel over het nodige personeel en de nodige hulpmiddelen dient te beschikken.
6. Bij de bestrijding van de muskusrat en de gewone rat in de waterlopen van de eerste categorie kunnen de gemeentebesturen niet rechtstreeks worden ingeschakeld.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 26
van 15 januari 1986
van de heer F. GHESQUIERE

Vestiging vakantieoord of weekendverblijf — Begripsomschrijving, subsidiëring en exploitatievoorwaarden

In het Belgisch Staatsblad van 20 december 1985 verscheen een decreet van 4 oktober 1985 van het Waal-

se Gewest betreffende de voorwaarden voor de vestiging van een vakantieoord of een weekendverblijf

Bij het lezen van deze tekst zoek ik tevergeefs naar een bepaling van een vakantieoord en zelfs van een weekendverblijf f.

Mag ik de Gemeenschapsminister verzoeken mij te laten weten :

1. hoe de vestiging van een vakantieoord in de Vlaamse Gemeenschap ruimtelijk geregeld wordt?
2. Welke de bepaling is van een vakantieoord?
3. Welke subsidiëringmogelijkheden er zijn voor de oprichting?
4. Welke de exploitatievoorwaarden zijn?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Op de vierledige vraag van het geachte lid kan ik het volgende antwoorden.

De ruimtelijke vestiging van een vakantieoord of een weekendverblijf is een aangelegenheid die behoort tot de bevoegdheid van mijn Collega Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening de heer Jean Pede.

Er bestaat geen wettelijke of decretale omschrijving van een vakantieoord.

Binnen de begroting Cultuur bestaat er geen mogelijkheid om deze vakantieoordten te subsidiëren,

Voor zover een vakantieoord niet valt onder andere wettelijke of decretale omschrijvingen zijn er geen exploitatievoorwaarden voorzien.

Vraag nr. 27
van 15 januari 1986
van de heer F. GHESQUIERE

„Openluchtrecreatieve verblijven ” — Stand van zaken inzake decreetgevend werk

De wet van 1970 regelt het kampeerwezen voor het Rijk.

Een omzendbrief van 1971 geeft bijkomende reglements-bepalingen voor de weekendverblijfparken met verschillende toepassingen voor de kuststrook en voor de rest van het land.

Ondertussen werd het toerisme en dus ook de toepasselijke materies gemeenschapsmaterie.

De voorgaande Gemeenschapsminister van Cultuur heeft gepoogd een decreet uit te vaardigen om de „openluchtrecreatieve verblijven ” onder één noemer te brengen.

Met de beroepsverenigingen inzake kamperen en met verbruikersvertegenwoordigers werden uitvoerige besprekingen gevoerd die gestrand zijn.

Mag ik de Gemeenschapsminister van Cultuur verzoeken mij te laten weten of de werkzaamheden tot het decreteren van deze materie spoedig zullen hervat worden om deze sector die praktisch de enige is die een uitkomst biedt aan de vrijetijdsbesteding en de vakantie van de modale man.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens te melden.

Het is inderdaad juist dat tijdens de ambtsperiode van mijn voorganger een ontwerp van decreet werd uitgewerkt in verband met de statutaire regeling van de openluchtrecreatieve verblijven, die de kampeerwet van 1970 en andere reglementen inzake weekendverblijven e.d. zou vervangen.

Het Technisch Comité voor de Openluchtrecreatieve verblijven werd benoemd bij besluit van 6.11.1985. Het werd geïnstalleerd op 14.1.1986. Opdracht zal gegeven worden aan dit T.C. om de door u vermelde materie dringend opnieuw ter studie te nemen.

Vraag nr. 31
van 16 januari 1986
van de heer M. DESUTTER

Deelname aan vakantiebeurzen — Deelname CGT

Na een oproep tot deelname aan de twee mislukte vakantiebeurzen („Vakantie in eigen land” te Oostende en eenzelfde initiatief te Antwerpen) werden de plaatselijke diensten voor toerisme aangeschreven om deel te nemen aan de derde Flanders International Tradefair te Sint-Niklaas.

Het CGT neemt zelf niet deel als exposant aan deze beurzen.

Graag vernam ik voor welke andere toeristische beurzen in Vlaanderen het Commissariaat-Generaal voor Toerisme de stedelijke en provinciale diensten aanzet om aan dergelijke manifestaties deel te nemen en aan welke voorwaarden de organisatoren moeten voldoen om deze medewerking van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme te verkrijgen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat mijn diensten inderdaad de 5 Vlaamse Toeristische Federaties contacteerden i.v.m. de derde Flanders International Travel Fair te Sint-Niklaas.

Daar de afspraak is dat het VCGT zich bezighoudt met de buitenlandse beurzen en de Vlaamse Federaties met de binnenlandse, werd de documentatie, toegestuurd aan het VCGT, ter informatie doorgestuurd aan de Toeristische Federaties.

Wat dus voor het VCGT werd gedaan, was het neutraal doorspelen van informatie. Er werd geen deelneming aanbevolen.

Voor het overige werd aan de Federaties geen documentatie van andere beurzen doorgestuurd.

De enige uitzondering is de vakbeurs BTF, jaarlijks in november, waar het VCGT de coördinatie van de stand „Visit Belgium” uitvoert, wat Vlaanderen betreft.

Vraag nr. 47
van 27 januari 1986
van de heer C. DE CLERCQ

BLOSO — Sportpromotie

De actie „Sportieve Gemeente 1985” werd gevoerd onder vorm van een wedstrijdformule.

Naar ik verneem is thans de uitslag bekend.

Mag ik derhalve van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen?

1. Welke gemeenten per provincie hebben zich kandidaat gesteld?
2. Welke kandidaat-gemeenten per provincie werden weerhouden?
3. Welke criteria werden gehanteerd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. Antwerpen: Balen - Bornem - Brasschaat - Geel - Grobbendonk - Herentals - Kontich - Mechelen - Turnhout - Vosselaar - Willebroek - Zandhoven - Zoersel.

Brabant: Overijse - Rotselaar - Zaventem - Keerbergen - Diest - Aarschot - Lubbeek - Leuven - Bierbeek - Zemst.

Limburg: Bilzen - Genk - Hasselt - Hoeselt - Leopoldsburg - Maasmechelen - Neerpelt - Overpelt - Tongeren.

Oost-Vlaanderen: Denderleeuw - Destelbergen - Eeklo - Evergem - Geraardsbergen - Hamme - Kruibeke - Lebbeke - Lede - Lokeren - Merelbeke - Ninove - St.-Laureins - St.-Lievekens-Houtem - Temse - Wetteren - Zottegem.

West-Vlaanderen: Bredene - Deerlijk - Harelbeke - Kuurne - Middelkerke - Tielt - Wielsbeke - Zwevegem.

2. Antwerpen: Brasschaat - Geel - Kontich - Turnhout - Willebroek - Zandhoven.

Brabant: Rotselaar - Overijse - Diest - Keerbergen.

Limburg: Bilzen - Hasselt - Neerpelt.

Oost-Vlaanderen: Eeklo - Evergem - Hamme - Kruibeke - St.-Lievekens-Houtem - Zottegem.

West-Vlaanderen: Bredene - Deerlijk - Harelbeke - Kuurne - Middelkerke - Tielt - Wielsbeke - Zwevegem.

3. Eerste fase:

Elke gemeente die geïnteresseerd is in de wedstrijd kan zich kandidaat stellen.

Tweede fase :

Na kandidaatstelling doen gemeenten een intentieverklaring. Intentieverklaring houdt in : formuleren van opties, concreet vertaald naar geprogrammeerde acties, over een tijdspanne van twee jaar. Kandidaat-gemeente doet voorstel van programma en uitvoering van opties op gemeentelijk en sportief vlak.

Derde fase : provinciale behandeling van intentieverklaring :

een mini-commissie (provinciale inspecteurs en consultants) evalueren in samenspraak (persoonlijk bezoek) met de kandidaat-gemeente de voorgestelde intentieverklaring. In functie van het niveau van de gemeente worden enkele opties, vertaald naar concrete acties toe, al dan niet weerhouden.

Vierde fase : realisatie van intentieverklaring :

de kandidaat-gemeente, werkt in de loop van de wedstrijd deze actiepunten uit.

Bij het uitvoeren van deze opdracht krijgt elke kandidaat-gemeente beperkte ondersteuning vanuit het BLOSO i.f.v. de geplande acties en initiatieven op gemeentelijk vlak: lesgevers voor **initiatie**reeksen, begeleiding bij de oprichting van een sportraad, publicitaire en financiële hulpmiddelen.

Bovendien wordt elke kandidaat-gemeente voortdurend in haar opdracht begeleid, bijgestuurd en geëvalueerd door de provinciale **mini-commissie**.

Elke kandidaat-gemeente dient continu bewijsstukken (verslagen, programma's e.d.) binnen te sturen aangaande de geplande activiteiten en initiatieven.

Het realiseren van de intentieverklaring verliep van juni 1984 tot september 1985.

In november 1985 werden de **kandidaat-gemeenten** op basis van de gemaakte sportbeleidssprong geëvalueerd op een provinciale en nationale jury.

Vraag nr. 49
van 29 januari 1986
van de heer M. DIDDEN

BRT — Resultaten onderzoek i.v.m. structuur, werking en statuten

Enkele maanden geleden werd door uw voorganger het voorstel gedaan om via een studie bureau de BRT te laten onderzoeken met betrekking tot de structuur, de werking en statuten.

Mag ik in dit verband enkele informatieve vragen stellen?

1. Werd dit voorstel door de Vlaamse Executieve goedgekeurd? Is het u bekend wanneer deze studie beëindigd zal zijn? Aan wie werd deze studie opgedragen?

Welke zijn de objectieven van dit onderzoek?

2. Zijn er eventuele tussentijdse rapporten opgesteld ingevolge dit onderzoek?

3. Bent u van oordeel dat met de besluiten uit dit rapport moet worden rekening gehouden bij het uitstippelen van het toekomstig mediabeleid?

4. Kan dit rapport ter beschikking gesteld worden van de leden van de Vlaamse Raad?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid deel ik hem mee dat de doorlichting van de BRT door een onafhankelijk managementsbureau vooralsnog niet is gebeurd.

Tot deze doorlichting werd door de Raad van Beheer van de BRT in de vergadering van 28 januari 1985 besloten, echter op voorwaarde dat de nodige fondsen, zijnde 23 miljoen fr. als bijkomende dotatie aan het Instituut werden verstrekt.

Tot een bijkomende dotatie werd door de vorige Executieve niet beslist.

De detailvragen van het geachte lid kunnen dus niet beantwoord worden.

Vraag nr. 50
van 29 januari 1986
van de heer J. CAUDRON

„De Vlaamse Wielerschool” — Werking

„De Vlaamse Wielerschool” is een vzw die is samengesteld uit vertegenwoordigers van Sporta en Bloso.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Het aantal plaatselijke wielerscholen en waar zij gelegen zijn?
2. Hoeveel deelnemers volgen in ieder centrum de lessen?
3. Hoeveel bedraagt het inschrijvingsgeld?
4. Moeten de deelnemers vooraf een medisch onderzoek ondergaan?
5. Moeten de deelnemers in het bezit zijn van een BWB-vergunning?
6. Hoeveel kost „de wielerschool” jaarlijks aan de Vlaamse Gemeenschap?
7. Is het de bedoeling van het Bloso aan een dergelijke school in China medewerking te verlenen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. Plaatselijke wielerscholen : twee
 - B.S.C. Herentals
 - B.S.C. St. Jan-in-Eremo.
2. Aantal deelnemers per centrum:
 - Herentals: deelnemers 112.
 - St. Jan-in-Eremo: deelnemers 83.
3. Het inschrijvingsgeld bedraagt 1.000 frank.
4. Een medisch attest is vereist.
5. Een wielervergunning is vereist. *
6. De globale kostprijs voor beide centra mag op ca. 3.000.000 frank per jaar geraamd worden.
7. De medewerking aan een dergelijke school in China ligt vooralsnog niet in de bedoeling.

Naam	Datum van oprichting	Aantal atleten met overeenkomst	Begrotingsontwerp 1986
1. Atletiek	1/1/85	140	3.500.000,—
2. Dansacademie	in oprichting maart 1986	63	3.000.000,—
3. Wielerschool	27/11/84	183	3.000.000,—
4. Schermschool	1/1/85	20	1.250.000,—
5. Minivoetbalschool	22/11/85	30	1.000.000,—
6. Judoschool	in oprichting maart 1986		1.000.000,—
7. Westvl. Water- en Omnisportvereniging	in oprichting maart 1986	21	900.000,—
8. Waterskischool	16/12/85	25	720.000,—
9. Tafeltennisschool	in oprichting september 1986	6	500.000,—
10. Windsurfschool	in oprichting maart 1986	62	300.000,—

Vraag nr. 51
 van 29 januari 1986
 van de heer J. CAUDRON

BLOSO — Medewerking aan sportscholen

Kan de geachte Minister mij meedelen of het BLOSO naast de „Vlaamse Wielerschool” ook medewerking verleent aan sportscholen in andere sporttakken?

Zo ja, welke sporttakken, waar zijn deze scholen gelegen, wat is hun begroting en hun aantal deelnemers?

Zo niet, welke was de motivering om met wielrennen, een toch zeer professionele sporttak, te starten?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

In het kader van het Vlaams Bureau Topsport (Persconferentie Gemeenschapsminister van Cultuur april 1985), meer bepaald de Sporttechnische Unit, werden in de loop van 1985 een aantal topsportscholen opgericht.

Deze scholen hebben een VZW-vorm waarvan de Beheerraad is samengesteld uit de betrokken federatie, een aantal deskundigen (ten persoonlijke titel) en een waarnemend secretaris van het BLOSO. Indien in de betreffende sporttak geen erkende, landelijk georganiseerde sportvereniging werkzaam is, wordt nauw samengewerkt met de niet-erkende federatie.

De leden van de topsportscholen zijn topatleten die met het BLOSO een overeenkomst hebben afgesloten. Zij alleen kunnen genieten van de subsidie.

De jaarlijkse subsidie wordt toegekend op basis van het ingediende jaarprogramma dat in extenso met het VBT wordt besproken.

Onderstaand gelieve u het overzicht te vinden van de bestaande scholen 1986, hun datum van oprichting, het aantal atleten met een overeenkomst en de begrotingsontwerpen 1986.

Vraag nr. 52
 van 30 januari 1986
 van de heer J. CAUDRON

Hengelsport verbonden — Toelagen en samenstelling bestuur

Voor 1985 werd aan de Vlaamse Vereniging van Hengelsportverbonden een toelage toegekend van 1.873.750,- F.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. het bedrag van de toelagen in 1980, 1981, 1982, 1983 en 1984;
2. op welke rekening werden de toelagen gestort;
3. de samenstelling van het bestuur in bovengenoemde jaren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. en 2. Jaar Toelage	Rekeningnummer
1980 423.317	001-0825888-54
1981 483.518	001-0875888-54
1982 446.729	001-0875888-54
1983 439.654	001-1279417-63
1984 452.688	001-1279417-63

3. Benaming

- Belg. Confed. v. Lijnvissersmaatschap. — Vl.Vl.
- Belg. Confed. v. Lijnvissersmaatschap. — Vl.Vl.
- Vl. Confederatie v. Lijnvissersmaatschap.
- Vl. Vereniging van Lijnvissersmaatschap.

Stad

- 8320 Brugge
- 8320 Brugge
- 8320 Brugge
- 2700 St.-Niklaas

Jaar Benaming

1980 Belg. Confed. v. Lijnvissersmaatschap.
 1981 Belg. Confed. v. Lijnvissersmaatschap.
 1982 Vl. Veren. v. Lijnvissersmaatschap.
 1983 Vl. Veren. v. Lijnvissersmaatschap.
 1984 Verb. v. Hengelsportverenigingen VVHV

	Secretaris- generaal	
Voorzitter		Penningmeester

1980 P. Van Dijck G. Danneels G. Danneels
 1981 P. Van Dijck G. Danneels D. Vercauteren
 1982 P. Van Dijck G. Danneels D. Vercauteren
 1983 P. Van Dijck G. Danneels D. Vercauteren
 1984 P. Van Dijck G. Danneels D. Vercauteren

Vraag nr. 53
van 31 januari 1986
van de heer A. DE BEUL

Mediabeleid — Doorlichting BRT door managementsbureau

Door uw voorganger werd in 1985 toegezegd dat er een doorlichting van de BRT zou gebeuren door een onafhankelijk managementsbureau.

Voor de RTBF is zulks inmiddels geschied door het befaamde bureau MC Kinsey.

Graag vernam ik of bedoelde doorlichting van de BRT reeds is gebeurd.

Zo neen, wens ik de redenen te vernemen waarom zij niet is doorgegaan.

Antwoord

Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord dat ik verstrekke op de gelijkaardige vraag nr. 49 van 29 januari 1986 van de heer M. Didden.

Vraag nr. 60
van 4 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Hoge Raad voor de Kunstzinnige Vorming — Oprichting

Door de vereniging van organisaties voor kunstzinnige vorming werd enige tijd geleden aangedrongen op de oprichting van een Hoge Raad voor de Kunstzinnige Vorming, omdat zij vaststelt dat de amateuristische kunstbeoefening onvoldoende vertegenwoordigd is in de advies- en overlegstructuren van het gehele sociaal-culturele werk.

Kan de Minister op deze verzuchting ingaan?

Antwoord

Bij mijn aantreden als Gemeenschapsminister van Cultuur werd mij het dossier betreffende de Vereniging van organisaties voor Kunstzinnige Vorming overgemaakt.

Deze feitelijke vereniging is een overkoepelend orgaan van organisaties die in het kader van het Volksontwikkelingswerk gesubsidieerd worden op basis van het decreet van 20 februari 1980 betreffende de Amateuristische Kunstbeoefening.

Uit een eerste onderzoek ervan blijkt inderdaad de onvoldoende vertegenwoordiging van de sector amateuristische kunstbeoefening in de advies- en overlegstructuren in het geheel van de sector der volwassenvorming.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat, met het oog op een oplossing van het gestelde probleem, het dossier verder zal onderzocht worden teneinde aldus in de mate van het mogelijke aan de verzuchtingen van de betrokken sector tegemoet te komen.

Vraag nr. 61
van 4 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Openbaar bibliotheekwerk — Subsidieregeling in 1985

Graag vernam ik van de Minister volgende gegevens.

1. Hoeveel werd in 1985 globaal uitgegeven voor de „gemeentelijke” bibliotheken?
2. Hoe werd dit bedrag over de verschillende gemeentelijke bibliotheken verdeeld; m.a.w. hoeveel bekam iedere gemeentelijke bibliotheek afzonderlijk?
3. Hoeveel werd in 1985 globaal uitgegeven voor de „vrije” bibliotheken?
4. Welk bedrag bekam iedere vrije bibliotheek afzonderlijk?

Antwoord

Gevolggewend aan zijn vraag kan ik het geachte lid bijgaande gegevens mededelen.

1. Op de begroting 1985 werd een totale subsidie van 5 11.200.000 frank toegekend als weddetoelage voor het leidend en technisch personeel van de erkende gemeentelijke en provinciale openbare bibliotheken evenals van de erkende POB ingericht door de NCC.

Deze subsidies werden verdeeld als volgt:

Aartselaar: 577.018
 Antwerpen: 50.235.703
 Antwerpen (Deurne): 12.678.377
 Antwerpen (Ekeren): 3.700.034
 Antwerpen (Hoboken): 6.717.560
 Antwerpen (Merksem): 4.451.390
 Baarle Hertog: 432.401
 Balen: 2.546.439
 Boechout: 856.322
 Bonheiden: 1.031.817
 Boom: 3.592.758
 Bornem: 2.126.232
 Borsbeek: 483.957
 Brasschaat: 2.972.398
 Dessel: 431.486

Duffel: 2.021.206
 Edegem : 2.051.590
 Essen: 911.193
 Geel : 5.495.234
 Heist o/d Berg: 2.263.350
 Hemiksem : 854.364
 Harentals : 5.747.748
 Herenthout : 456.426
 Herselt : 712.782
 Hoogstraten : **1.534.086**
 Hove : 226.142
 Kalmthout : **1.104.172**
 Kapellen : 3.952.589
 Laakdal : 463.427
 Lier : 3698.039
 Lint: 529.962
 Malle : **514.682**
 Mechelen : 23.823.708
 Merksplas : 456.415
 Mol: 7.002.417
 Mortsel : 461.025
 Niel : **2.476.164**
 Nijlen : 853.073
 Olen : 362.576
 Oud-Turnhout : 876.763
 Puurs : **1.113.658**
 Ranst : 1.366.453
 Retie : 258.570
 Rijkevorsel: 855.771
 Rumst : 698.881
 Schelle : 170.055
 Schilde : 567.437
 Schoten : **7.534.155**
 St. Amanda: 406.143
 St. Katelijne-Waver : 610.960
 Turnhout : 11.964.807
 Vorselaar : 206.805
 Vosselaar: 101.634
 Westerlo : 1.193.081
 Wijnegem : 349.692
 Willebroek : 3.708.413
 Wuustwezel : 353.308
 Zoersel : 700.577
 Zwijndrecht : 231.888

Aarschot: **2.153.905**
 Begijnendijk : 244.014
 Bertem : 77.809
 Bierbeek : 432.421
 Boutersem : 440.782
 Dilbeek : 5.707.252
 Gooik : 448.460
 Grimbergen : 2.344.063
 Haacht: 910.921
 Halle: 1.617.081
 Hoeilaart : 365.137
 Jette : 2.113.779
 Kampenhout : 717.464
 Keerbergen : 893.594
 Kortenberg: 1.121.282
 Leuven : 10.358.285
 Linter: 657.373
 Londerzeel : 664.070
 Lubbeek : 958.466
 Machelen : 905.836
 Meise: 549.510
 Merchtem : 290.623
 Opwijk : 543.997

Oud-Heverlee : 849.244
 Overijsse : 602.298
 St. Piers Leeuw: 648.091
 Ternat: 566.888
 Tervuren: 1.259.815
 Tielt-Winge: 1.211.010
 Tremelo : 546.647
 Vilvoorde : 392.325
 Watermaal-Bosvoorde : 112.894
 Wemmel : 1.034.316
 Wezembeek-Oppem : **1.207.845**
 Zaventem : 2.012.851
 N.C.C. Brussel : 11.347.980

Alken : 457.869
 As: 427.669
 Bilzen : 2.477.529
 Bocholt : 1.225.483
 Borgloon : 1.950.606
 Bree : 1.080.237
 Diepenbeek : 1.302.998
 Dilsen : 2.952.408
 Genk: 8.749.899
 Gingelom : 282.213
 Ham : 586.700
 Hamont-Achel : 991.447
 Hasselt: 1.822.530
 Hechtel-Eksel : 659.470
 Heers : 433.525
 Herk-De-Stad : 527.123
 Heusden-Zolder: 4.778.716
 Hoeselt : 324.913
 Houthalen-Helchteren: 1.611.583
 Kinrooi: 1.058.301
 Kortesseem : 498.226
 Lanaken: **1.210.595**
 Lommel : 3.938.272
 Lummen: 703.852
 Maaseik: 5.261.938
 Maasmechelen : 4.617.928
 Meeuwen-Gruitrode : 1.340.049
 Neerpelt: 2.273.926
 Opglabbeek: 441.537
 Overpelt: 879.726
 Peer : 998.142
 Riemst : 1.379.102
 St. Truiden : 1.527.703
 Tessenderlo : 931.004
 Tongeren : 769.487
 Zonhoven : 844.226
 C.O.B. Hasselt : 22.126.427

Aalst : **18.076.154**
 Aalter: 891.065
 Beveren : 6.792.369
 Deinze : 884.483
 Denderleeuw : 670.055
 Dendermonde : 1.701.143
 Destelbergen : 828.303
 Eeklo: 1.133.634
 Evergem : 1.483.365
 Gent : 20.910.929
 Hamme: 955.567
 Herzele : 550.491
 Knesselare : 341.197
 Kruishoutem : 425.235
 Lebbeke : 153.284
 Lede: 632.314

Lokeren : 1.397.585
 Maldegem: 1.614.518
 Melle : 35 1.286
 Nevele : 79.589
 Ninove : 2.945.937
 Oosterzele : 1.323.679
 Oudenaarde : 9 12.740
 Ronse : 5.445.525
 St. Lievens-Houtem : 536.456
 St. Niklaas : 15.969.348
 Stekene : 1.370.682
 Temse: 1.717.006
 Waasmunster: 387.256
 Wetteren : 3.80 1.684
 Zomergem : 372.690
 Zottegem : 1.507.657
 Zwalm : 240.682

Ardoonie : 286.554
 Blankenberge : 893.546
 Brugge : 23.000.27 1
 De Haan: 541.176
 De Panne: 319.087
 Diksmuide : 1.07 1.896
 Harelbeke : 1.188.122
 Houthulst: 342.339
 Ieper: **1.041.838**
 Izegem : 1.300.165
 Knokke-Heist : 3.288.332
 Kortrijk : 18.130.347
 Menen : 1.495.118
 Oostende : 4.224.19 1
 Oostkamp : 2.69 1.156
 Poperinge : 788.035
 Roeselare : 87 1.147
 Tielt : 3.467.004
 Veurne : 754.2 17
 Waregem : 4.576.328
 Wevelgem : 5.260.384
 Wielsbeke : 494.708
 Zedelgem : 395.096
 Zwevegem : 1.203.976

2. Op de begroting 1985 werd een totale subsidie van 35.198.624 frank toegekend als weddetoelage voor het leidend en technisch personeel van de erkende privaatrechtelijke openbare bibliotheken. Deze subsidies werden verdeeld als volgt:

Antwerpen : 804.866
 Antwerpen (Berchem) : 185.167
 Antwerpen (Deurne) : 270.063
 Antwerpen (Wilrijk) : 240.02 1
 Brasschaat: 378.497
 Edegem : 77.525
 Beveren : 450.623
 Beveren (Melsele) : 545.074
 Brake1 : 44.677
 Buggenhout : 263.625
 Gent (St. Amandsberg) : 1.569.750
 Gent (Zwijnaarde) : 827.74 1
 Haaltert : 2 18.154
 Haaltert (Denderh.) : 364.897
 Hamme: 452.712
 Merelbeke : 39 1.463
 St. Niklaas: 1.167.612
 St. Niklaas (Nieuwk.) : 760.058
 St. Niklaas (Sinaai) : 324.174

Wachtebeke : 248.955
 Gistel : 102.585
 Harelbeke : 4 13.270
 Koekelare : 437.2 16
 Kortemark: 568.875
 Kortrijk : 1.936.735
 Oostende : 2.586.326
 Oudenburg: 571.940
 Roeselare : 5.8 19.393
 Waregem : 475.570
 Wervik : 599.408

S.O.B. gezichtsgehandicapten

Jabbeke (Varsenare) : 1.883.080
 Brussel (Schildkn.) : 3.863.163

S.O.B. Ziekenhuispatiënten

Herent: 2.547.300
 Brussel (Vleurgat) : 3.808.109

De subsidies worden toegekend op basis van de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 juli 1980 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel van de Nederlandstalige erkende openbare bibliotheken, zoals het werd gewijzigd.

Vraag nr. 62
van 4 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Crisisbesluit inzake openbaar bibliotheekwerk — Verlenging na 31 december 1986

Gaat de Minister het crisisbesluit van 1982, waardoor het personeelskader van de erkende openbare bibliotheken en de nationale tussenkomst in de personeelskosten voor het leidinggevend en technisch personeel met telkens ongeveer 20% worden verminderd, na de vervaldag van 31 december 1986 al dan niet verlengen?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat er nog geen beslissing genomen is omtrent het al dan niet verlengen van het crisisbesluit van 1 juli 1982.

In uitvoering van de Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve heb ik mijn Administratie wel reeds verzocht mij zo vlug mogelijk een eerste evaluatierapport van het bibliotheekdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten voor te leggen.

Vraag nr. 67
van 5 februari 1986
van de heer R. VAN STEENKISTE

Bibliotheken — Bevoegdheid adviesorganen

In antwoord op verschillende vragen heeft uw vooranger gesteld dat hij van mening is dat voor het beheer of bestuur van bibliotheken „in een gemeente de beheers- of bestuursorganen dan ook in de plaats van het College van Burgemeester en Schepenen (ko-

men)" (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, nr. 7, 4 mei 1982, blz. 1 18), terwijl het gemeentelijk beheersorgaan „adviesbevoegdheid (heeft) voor wat betreft de aanwerving en de bevordering van het leidend en technisch personeel" (idem blz. 119).

Het beheersorgaan kan inderdaad niet het beheer krijgen over het personeel. Immers artikel 3 van het KB van 9 juli 1980 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel van de Nederlandstalige erkende openbare bibliotheken bepaalt dat „het leidend en technisch personeel van een erkende openbare bibliotheek benoemd of aangesteld, in dienst genomen, bevorderd en ontslagen wordt volgens de regelen die van toepassing zijn op de personeelsleden van het bestuur, de privaatrechtelijke vereniging of de instelling die de erkende openbare bibliotheken heeft opgericht."

In het kader van een gemeente zijn dus het Schepencollege en de Gemeenteraad bevoegd voor het personeelsbeleid.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister een duidelijk antwoord ontvangen op volgende vragen.

1. Treedt u de zienswijze van uw voorganger bij, zodat :
 - a. het beheersorgaan in de plaats van het Schepencollege komt voor het beheer van de bibliotheek?
 - b. Geldt dit niet voor het personeelsbeheer, maar dat het beheersorgaan daarvoor wèl adviesbevoegdheid heeft?
2. Concreet gesteld: mag in een erkende openbare bibliotheek beheerd volgens de formules voorzien in artikel 9b van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, door het Schepencollege advies gevraagd worden aan het beheersorgaan over de stageperiode die een lid van het leidend personeel heeft doorgemaakt (d.w.z. over een al of niet vaste benoeming)?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Ik treed de door mijn voorganger ingenomen standpunten m.b.t. de bevoegdheden van een beheersorgaan volledig bij.

Voor een antwoord op de onder punt 1 a en b gestelde vragen verwijs ik dan ook gewoon naar de over deze materie reeds gestelde vragen nl.

 - vraag nr. 34 dd. 12.2.1982 van de heer M. Desutter (cf. Vlaamse Raad — Vragen en Antwoorden nr. 7 dd. 4 mei 1982);
 - vraag nr. 7 van 25.10.1983 van de heer H. De Loor (cf. Vlaamse Raad — Vragen en Antwoorden nr. 4 van 20 december 1983);
 - vraag nr. 232 van 16.4.1984 van de heer N. De Batselier (cf. Vlaamse Raad — Vragen en Antwoorden nr. 15 dd. 22 mei 1984).
2. Op basis van wat voorafgaat en daarenboven verwijzend naar de door het geachte lid geciteerde bepalingen van artikel 3 van het KB van 9 juli

1980 is een beheersorgaan van een gemeentelijke openbare bibliotheek niet bevoegd advies te geven over de stageperiode die een lid van het leidend personeel heeft doorgemaakt.

Vraag nr. 73
van 7 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Invoering leenrecht in openbare bibliotheken — Installatie commissie en resultaten

Door uw geachte voorganger werd eind oktober 1985 opdracht gegeven een commissie op te richten die de mogelijke invoering van het leenrecht voor bibliotheek-boeken in Vlaanderen moet onderzoeken.

Graag vernam ik of deze commissie inderdaad werd geïnstalleerd en zo ja of zij reeds tot bepaalde conclusies is gekomen.

Antwoord

De vermelde „commissie" hoort gelezen te worden als „werkgroep" waarvan de enige taak bestaat uit het aftasten van de problematiek rondom een mogelijke invoering van het leenrecht.

Deze werkgroep zal haar eindconclusie formul'eren in haar algemene vergadering van 26 februari 1986.

Vraag nr. 74
van 7 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Filmbeleid — Realisatie bekroonde scenario's

Door de dienst Muziek en Culturele Film van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt jaarlijks een prijs van het scenario ten bedrage van 300.000 fr. toegekend voor onuitgegeven Nederlandstalige scenario's voor avondvullende speelfilms.

Graag vernam ik hoeveel van deze bekroonde scenario's van de jongste vijf jaar aanleiding gaven tot een effectieve realisatie?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag bezorg ik in bijlage aan het geachte lid een lijst met de laureaten van de laatste vijf jaar van de „Prijs van het beste Nederlandstalig filmscenario" uitgeschreven door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Op dertien bekroonde scenario's is er één in uitvoering, nl. „Alles blijft, Niets verandert". De oorspronkelijke titel wordt nu „Graffiti". Met de opnamen van deze film wordt gestart in maart a.s.

Eén scenario is in onderzoek bij de Selectiecommissie voor Culturele Films, nl. „De Koersmachine" van Paul Pourveur en Peter Simons.

Het scenario „Zwart Geld" van Jacques Servaes en Mark De Geest werd herwerkt en in 1984 aangeboden aan de Selectiecommissie. die evenwel hierover een negatief advies uitbracht.

1981

1. Niet toegekend
2. „Dood Ivooor” Georges E.R. Terryn
3. „Een jongen als Willy” Koen Huysmans

1982

1. „Vrij voor altijd” Walter Goetmaeckers
2. „Het verhaal van Anja” Pol Bottelberghs
3. „Zwart Geld” Jacques Servaes & Mark De Geest

1983

1. „Alles blijft, niets verandert” Robert Goossens
2. „De Witte Snede” Bert Beyens
3. „De Plantenmaker” Carlos Debacher

1984

1. Niet toegekend
2. „De koersmachine” Paul Pourveur en Peter Simons
3. „Periode Boom” Louis De Groof

1985

1. „Pan Am Flight 637” Erik Van Looy
2. „Supercrash” Falk Spieler
3. „Saudade” François Van Eeckhaute

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 33
van 26 februari 1986
van de heer C. MARCHAND

Afschaffing en rationalisatie van overbodige overheidsinstellingen — Stand van zaken

In het Regeerakkoord van december 1981 staat uitdrukkelijk vermeld dat onder meer volgende maatregelen zullen getroffen worden :

„ beperking van de cumul van openbare ambten : afschaffing en rationalisatie van alle overbodig geworden overheidsinstellingen, overheidscomités en commissies.

Graag had ik van de geachte Voorzitter een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke overheidsinstellingen, overheidscomités en commissies werden sinds 1 januari 1982 afgeschaft of gerationaliseerd?
2. Hoeveel beheersmandaten werden hierdoor afgeschaft? Hoeveel betrekkingen zijn hiervoor weggevaallen?
3. Welke besparing betekent dit voor de jaren 1982, 1983, 1984 en 1985?
4. Welke nieuwe overheidsinstellingen, overheidscomités en commissies werden sinds 1 januari 1982 opgericht?
5. Hoeveel beheersmandaten kwamen hierdoor tot stand? Hoeveel nieuwe betrekkingen werden hierdoor gecreëerd?
6. Welke uitgaven betekent dit voor de jaren 1982, 1983, 1984 en 1985?

Voorlopig antwoord

De aard van de door het geachte lid gestelde vragen maakt het uiteraard onmogelijk een onmiddellijk en volledig antwoord te verstrekken. Wel werd opdracht gegeven onverwijld de gevraagde gegevens te verzamelen.

Deze zullen dan ook later medegedeeld worden.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 9
van 12 februari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Aantal sociale woningen — Aantal aanvragen van kandidaat-huurders

In Limburg wordt vastgesteld dat het groeiend aantal kandidaat-huurders steeds langere wachtperiodes veroorzaakt, alvorens een sociale huurwoning kan worden toegekend.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Het aantal kandidaat-huurders, momenteel bij elk van de Gewestelijke Bouwmaatschappijen in Limburg ingeschreven.
2. Het aantal ontwerpen van woningen, klaar om aanbesteed te worden, per Limburgse inplantingsplaats met opgave van de geraamde kostprijs per project en vermoedelijke steun van realisatie.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onmiddellijk de nodige inlichtingen heb laten inwinnen bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

Zodra ik die ontvangen heb, zal ik hem onverwijld een definitief antwoord verstrekken.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 103
van 5 februari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Overbos Caestert — Vrijwaring

Het Plateau van Caestert is gelegen in de zuidoosthoek van de provincie Limburg. Dit onvervangbare natuurgebied maakt deel uit van een terrein van 150 hectaren, zich uitstrekkend over de grenzen met de provincie Luik en met Nederlands Limburg.

Het Plateau van Caestert, gevat tussen het laag gelegen Maasvlak, het Albertkanaal en de grens met Nederland, geniet bescherming als wetenschappelijk natuureservaat en werd beschermd als zeer waardevol landschap. Uit een selectie van 21 gebieden werd door het Limburgs Studiecentrum voor Toegepaste Ecologie alleen het Plateau van Caestert met het Overbos weerhouden om in aanmerking te komen voor aankoop door provincie of gewest.

De Gewestplannen en beschermingsbesluiten ten spijt heeft de Brusselse eigenares nu een schrijven gericht aan de bevoegde instanties, waarin zij plannen zou meedelen om 684 volwassen bomen, dus het gehele Overbos, te kappen.

Indien zij voldoening krijgt, ziet de toekomst van het onvervangbare Plateau van Caestert er somber uit, vermits de CBR cementfabrieken van Lixhe staan te trappelen om het gebied met de rijke mergelondergrond af te graven.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is hij op de hoogte van deze problemen omtrent het Plateau van Caestert?
2. In hoeverre stemt de hierboven gegeven informatie overeen met de werkelijkheid?
3. Moet het behoud van het Plateau van Caestert en van het onvervangbare Overbos niet onmiddellijk verzekerd worden?
4. Welke stappen zal de Minister ondernemen om dit te realiseren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 105
van 10 februari 1986
van de heer J. GABRIELS

Polychloorbifenylyls i n askareltransformatoren —
Maatregelen, controle en aanpassing wetgeving aan
EEG- Richtlijn

Door een bekende consumentenorganisatie werd on-

langs een studie vrijgegeven over het voorkomen van PCB (polychloorbifenylyls) in het leefmilieu. Daarbij werd onderzoek gedaan in drie terreinen nl. in verse motorolie, in afvalmotorolie en in de zogenaamde transformatoren.

Met name bij inzamelaars van afvalolie komen er in bepaalde gevallen zeer hoge concentraties van PCB voor. Het is duidelijk dat zich hier problemen stellen van toezicht en controle die door de overheid blijkbaar niet nagekomen worden.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoe is het te verklaren dat in het KB van 9 februari 1976 geen uitdrukkelijke melding wordt gemaakt van PCB? Is het niet noodzakelijk om hierin duidelijk verandering te brengen?
2. In hoeverre is de Belgische wetgeving of de wetgeving van de Vlaamse Gemeenschap (decreet bevoegdheid) aangepast aan de Europese richtlijn ter zake? Op welke wijze is dit geschied of zal dit geschieden?
3. Op welke wijze en hoe vaak wordt er door de betrokken diensten regelmatig (en met welke regelmaat) onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van PCB in motorolie?
4. Op welke wijze wordt er controle uitgeoefend op de lozing van koelstof aanwezig in de zogenaamde askareltransformatoren? Op welke wijze wordt deze koelstof verwijderd bij het niet meer in functie zijn van de transformator? Is er een duidelijke reglementering op welke wijze deze transformatoren moeten opgesteld worden opdat er geen gevaar bestaat voor het leefmilieu?
5. Op welke wijze en hoe vaak wordt er door de betrokken en aangestelde diensten regelmatig controle gedaan op de aanwezigheid van PCB in afvalolie? Met welk resultaat?
6. Op welke wijze wordt er controle uitgeoefend op de invoering van PCB?
7. Acht de Minister het niet noodzakelijk een volledige inventaris te laten opstellen van de bestaande askareltransformatoren?
8. Is het nog toegelaten om deze transformatoren te produceren in ons land?
9. Welke voorzieningen zijn er in ons land om deze op een verantwoorde wijze te vernietigen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 106
van 10 februari 1986
van de heer J. GABRIELS

Cadmiumvervuiling in Limburg en Antwerpen —
Maatregelen, onderzoek en resultaten

Door VELT Antwerpen werd onlangs het bericht ver-

spreid dat in het Antwerpse en met name in de gemeenten Kruikebeke, Bazel, Rupelmonde, Hemiksem, Schelle, Zwijndrecht en Burcht de vervuiling van de grond zeker zo groot is als in Limburg.

Men baseert zich daarvoor op een rapport dat reeds in 1983 in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap werd opgesteld en waaruit blijkt dat in een aantal gevallen inderdaad sprake is van het overschrijden van de EEG-norm.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. In Limburg werd ter zake het nodige onderzoek verricht inzake de vervuiling van de bodem met name in het Noorden van de provincie.
 - a. Is er nog regelmatig onderzoek naar de evolutie van de bodemverontreiniging in de Noorderkempen?
 - b. Wordt er ter zake nog steeds door de provincie, door uw ministerie of welke organisatie dan ook verder onderzoek verricht?
 - c. In hoeverre en op welke wijze en met welke regelmaat wordt de bevolking in het betrokken gebied verder voorgelicht over de gevaren van zware metalen in de grond en groenten? Door wie gebeurt dit?
 - d. Welke maatregelen zijn er verder genomen door uw ministerie t.a.v. de bedrijven die verantwoordelijk zijn voor deze bodemverontreiniging in Limburg en Antwerpen?
2. Is het juist dat VELT beweert dat in de provincie Antwerpen en met name in de bovengenoemde gemeenten sprake is van zware metaalvervuiling ondermeer door cadmium?

Welk onderzoek is tot op heden verricht inzake de vervuiling van de bodem in de Antwerpse Kempen?

Welke resultaten zijn tot op heden bekend over deze bodemvervuiling?
3. Welke onderzoeken werden tot op heden in opdracht van uw departement en dit sinds 1984 verricht door welke instituten op het vlak van onderzoek naar bodemvervuiling?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 107
van 10 februari 1986
van de heer J. GABRIELS

Benegora-rapport — Maatregelen tegen lozing van giftige en kankerverwekkende stoffen in de Schelde

In de loop van de maand oktober heeft Benegora een rapport bekend gemaakt dat er duidelijk op wijst dat er dagelijks drie tot vijf ton giftige en kankerverwekkende stoffen geloosd worden in het Antwerpse ha-

vengebied. Verder wordt door deze organisatie erop gewezen dat er gevaarlijke stoffen worden geproduceerd, waarvan de overheid vaak niet het bestaan kent. Verder wordt er gewezen op het feit dat ten noord-oosten van Antwerpen de hoogste concentraties voorkomen van luchtverontreiniging.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Bestaat er een volledig en sluitend overzicht van de produkten die in de Antwerpse industriegebieden gemaakt worden?
2. Zo ja, welke produkten zijn dit en bestaat er voldoende zicht om in geval van rampen op te treden?
3. Mag ik een volledig overzicht van alle **lozingspunten** die er bestaan voor de bedrijven in de haven van Antwerpen?
4. Welke lozingen gebeuren er in de Schelde, door welke bedrijven en welke maatregelen werden er de afgelopen tien jaar genomen om ter zake de nodige positieve verbeteringen tot stand te brengen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 111
van 14 februari 1986
van de heer F. PIOT

Vervuiling van de Voer — Maatregelen

De Voer, bijrivier van de Dijle, die in een vrij recent verleden nog een aantrekkelijk element van natuurschoon vormde tussen Leuven en Tervuren en bijdroeg tot het geografisch kader waarin een intens cultureel leven op regionaal vlak tot ontwikkeling kwam, is op bedroevende wijze aangetast door vervuiling.

Terecht hebben verscheidene gemeentebestuurders, onder wie de burgemeester van Tervuren, gemeente op wier grondgebied de Voer ontspringt, herhaaldelijk hun bezorgdheid ter zake tot uiting gebracht ten aanzien van de diverse betrokken instanties.

Kennelijk worden sinds geruime tijd verwachtingen gesteld op de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij die de intentie heeft laten blijken om op te treden.

Kan de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu mij meedelen welke maatregelen in deze aangelegenheid in het werk gesteld worden en welke realistische vooruitzichten hij inzake sanering van de Voer kan formuleren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 112
van 14 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Zuivering Maaswater — Stand van zaken

Op vraag van 3 en 16 december 1985 antwoordde u dat de bijrivieren van de Maas, op Vlaams grondgebied in zes subhydrografische bekkens werden onderverdeeld. U stelde dat met het oog op de verbetering van de waterkwaliteit reeds belangrijke investeringen werden gedaan. Voor de waterverdragen is de effectieve waterkwaliteitsverbetering echter essentieel.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke effectieve waterzuiveringskwaliteitsverbetering wordt voorzien?
2. Kan u per subhydrografisch bekken aanduiden hoeveel inwonerequivalenten er nu reeds gezuiverd werden? Welke planning wordt voorzien voor de effectieve waterzuivering?
3. Wanneer zal de effectieve zuivering van het rioolwater voor deze bekkens, mogelijk zijn?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 114
van 14 februari 1986
van de heer E. GRYP

Dumping van Nederlands drijfmest op akkers in Noorderkempen — Maatregelen

De laatste tijd ontvingen wij klachten over herhaalde dumpingen van drijfmest op akkers in de Noorderkempen, die voornamelijk van Nederlandse oorsprong blijken te zijn.

De gevolgen van overbemesting zijn wel gekend: via de bodem wordt het grondwater verontreinigd, en zo eventueel ook het drinkwater.

Zijn de hierboven genoemde problemen aan de geachte Minister bekend? Werd er reeds een onderzoek ter zake ingesteld?

Is de invoer van drijfmest vanuit Nederland in ons land toegelaten, en zo ja, onder welke voorwaarden? Kan de Vlaamse deelregering deze invoer laten stopzetten zo er gevaar voor verontreiniging dreigt?

Indien het om legale invoer van drijfmest gaat, wordt dan informatie doorgegeven vanuit de douanediensten aan de bevoegde instanties op gemeentelijk en gewestelijk niveau zodat eventuele maatregelen kunnen worden getroffen?

Indien er zich een vervuiling van het grondwater voordoet, op welke wijze kan men dan achterhalen waardoor deze verontreiniging werd veroorzaakt, en wie verantwoordelijk is voor deze verontreiniging? Wie kan er optreden tegen de eventuele vervuiler, en welke zijn de bevoegdheden van de Vlaamse Regering daarin?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 115
van 17 februari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Verbredingswerken van het Albertkanaal — Opspuiting van terreinen

Van de VZW Orchis vernam ik dat een ecologisch zeer waardevol terrein dreigt verloren te gaan door opspuiting.

Het betreft een moerassige plek aan de rand van het opgespoten gebied ten zuiden van het Albertkanaal in de gemeente Zutendaal. Het is een waterrijk heterogeen milieu, waarlangs de hele ontwatering van het omliggend terrein gebeurt.

Het geheel is ongeveer 7 ha groot en omvat een plagengebied en een vijvergedeelte.

De aanwezigheid van plantengroepen, die in Limburg zeldzaam zijn en buiten de Kempen in België haast niet voorkomen en de aanwezigheid van zeldzame broedvogels tonen de grote natuurwaarde van dit waterrijke gebied aan.

De afdeling „Biologisch milieu” van het Lisec komt tot eenzelfde conclusie.

Sinds 1981 beheert de VZW Orchis dit gebied en over de periode 1981 t.e.m. 1985 werd reeds voor 509.830 fr. aan werk- en materiële onkosten in het behoud van deze moerassige plek geïnvesteerd.

Dit terrein, oorspronkelijk bestemd voor industriële doeleinden, dreigt in de nabije toekomst te worden opgespoten met materieel afkomstig van de verbredingswerken van het Albertkanaal.

In dit verband vernam ik graag van de Gemeenschapsminister welke stappen hij zal ondernemen om de bestaande plannen tot opspuiting van dit moerasgebied alsnog te wijzigen.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 116
van 17 februari 1986
van de heer J. SLEECKX

**Stortplaats NV Philips Industrie te Dendermonde —
 Naleving exploitatievoorwaarden voor galvanisatie-
 afval**

Ik verneem dat op het industrieterrein van de firma Philips Industrie NV, Hoogveld te Dendermonde galvanisatieafval in een brandput wordt gedempt.

Een oude brandput is reeds met dit soort afval compleet gevuld en een nieuwe brandput ligt klaar om alweer deze industriële afval weg te werken.

Graag ontvang ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft deze firma een stortvergunning voor galvanisatieafval op eigen terrein?

In bevestigend geval, sinds wanneer en onder welke voorwaarden ?

2. Werd door het bevoegd toezichtspersoneel (OVAM) op dit industrieterrein ter zake reeds een onderzoek ingesteld? Wat is hiervan eventueel de uitslag?

3. Deze firma beschikt over een manuele installatie waarmee vernikkeld, verchromd wordt. Kan mij worden gezegd welke bestemming het afval van deze bedrijvigheid op dit moment krijgt?

4. Op dit terrein wordt nog drinkwater gewonnen. Kan er nagegaan worden wat hiervan de resultaten zijn voor wat de kwaliteit betreft?

5. Welke afvalstoffen bevinden er zich op dit terrein? Bestaat voor deze een vergunning? Waarom wordt het (eventueel) niet afgevoerd?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 117
van 18 februari 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Milieudossiers — Bevoegdheid gemeenten

1. In welke concrete soort van dossiers, die behoren tot het milieubeleid, moeten de gemeenten of een instantie ervan in Vlaanderen :

- a. een advies geven;
- b. een beslissing nemen;
- c. in beroep gaan?

2. Welke taken zijn sinds 1980 (autonome regionale regeringen) toegevoegd of afgeschaft voor de gemeenten in die materies die behoren of raken aan het milieubeleid?

3. Op welke diensten kunnen de gemeenten, of hun instanties rekenen om de dossiers in bovengenoemde materies te behandelen?

4. Wat is de kost van de gemeenten voor (3)?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 33
van 17 januari 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

BRT-televisie — Verkoop van boeken, platen en cassetten

Onze aandacht werd gevestigd op een naar verluidt sedert vorige zomer toenemende publiciteit voor boeken, platen, geluidsbanden en mogelijk ook videocassetten, uitgegeven en te koop aangeboden via o.m. de televisie-uitzendingen van de BRT.

Mogen wij van de Minister vernemen, per categorie, het aantal uitgaven dat de BRT also propageerde in 1984 en in 1985? En welk is het financieel resultaat van deze verkoopsacties in 1984 en in 1985?

En in bijkomende orde : werd er een studie verricht over de weerslag hiervan bij de handelaars in boeken, platen ?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over de BRT-televisie — Verkoop van boeken, platen en cassetten, kan ik mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 37
van 21 januari 1986
van de heer J. VALKENIERS

Mededelingen BR T-journaal— Taalgebruik

Op 10 januari jl. werd er na het TV-journaal een opsporingsbericht uitgezonden. Niet zozeer de inhoud maar wel het woordgebruik hebben mij zeer verbaasd. Zo was er sprake van de onderzoeksrechter te Nivelles, de autoweg naar Namur en als klap op de

vuurpijl werd aan de kijker voorgehouden dat er te Overijse zoiets als een „Chaussée de Rosières” zou bestaan.

Het is onderhand voldoende bekend dat de BRT niet vooraan staat in de verdediging van de Vlaamse eisen, maar toch vernam ik graag welke maatregelen de Minister kan nemen om dergelijke wetsovertredingen onmogelijk te maken.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over de mededelingen BRT-journaal — Taalgebruik, kan ik mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 57
van 4 februari 1986
van de heer J. VALKENIERS

„Open brief Brusselse Vlamingen” — Bescherming Vlaams karakter van culturele manifestaties te Brussel

Reeds op 4 oktober stelde ik onderstaande parlementaire vraag aan uw voorganger Minister Poma. Buiten een voorlopig antwoord, waarin werd gezegd dat de zaak zou worden onderzocht, mocht ik hiervan niets verder vernemen. Mag ik aandringen?

Een aantal Brusselse Vlamingen uitin in een open brief hun ongerustheid over het on-Vlaams en soms anti-Vlaams karakter van sommige manifestaties die als Nederlandse Cultuur in Brussel worden voorgesteld. Zij zijn terecht bezorgd over het éénrichtingsdenken van sommige organisatoren. Ook het afwenden van Vlaams geld van zijn oorspronkelijke bestemming, nl. de Vlaamse aanwezigheid te Brussel, wordt in hun open brief aangeklaagd.

Kan de Minister maatregelen in het vooruitzicht stellen die een deelname van alle strekkingen op Vlaamse manifestaties te Brussel waarborgt?

Graag kende ik ook het standpunt van de Minister aangaande de gehele inhoud van bedoelde open brief

Voorlopig antwoord

Uw vraag betreffende de „Open brief Brusselse Vlamingen” kan ik momenteel niet beantwoorden omdat ik niet onmiddellijk over de nodige documenten kan beschikken.

Na onderzoek zal ik niet nalaten het geachte lid mijn bevindingen kenbaar te maken.

Vraag nr. 63
van 4 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Auteursrechtelijk beschermde werken — Voorlichting inzake piraterij

Door de Nederlandse Tweede Kamer der Staten-Generaal wordt momenteel hard gewerkt aan een zo goed mogelijke beveiliging tegen piraterij van auteursrechtelijk beschermde werken.

Acht de Minister het niet aangewezen om, in navolging van het Nederlandse voorbeeld, zowel auteurs als publiek door middel van een actieve voorlichting, omtrent de aard en betekenis van het auteursrecht te wapenen tegen de normvervaging welke de piraterij in de hand werkt.

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag naar een actieve voorlichting, zowel naar auteurs als naar publiek, omtrent de aard en de betekenis van het auteursrecht bij wijze van wapening tegen de normvervaging welke de piraterij in de hand werkt, kan ik u mededelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij mijn administratie.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik u via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 65
van 4 februari 1986
van de heer Y. OTTENBOURGH

„Lakenhalle” te Tienen — Aanbrengen van reclameborden

Op de zogenaamde „Lakenhalle”, het voormalige Vrederecht aan de Grote Markt te Tienen, (beschermd op 13 juni 1973) werden opnieuw grote reclameborden aangebracht.

Daardoor zou schade kunnen worden toegebracht aan de arduinen gevel.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het aanbrengen van reclamepanelen aan beschermde monumenten toelaatbaar?
2. Is in het Tiense geval toelating verleend, en zo ja, door wie?
3. Werd er inderdaad schade aangebracht aan de gevel en hoe kan die worden hersteld?
4. Is het Bestuur voor Monumentenzorg ter zake opgetreden en in welke zin?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 4 februari 1986 kan ik het geachte lid voorlopig mededelen dat door het Bestuur Monumenten en Landschappen een onderzoek wordt ingesteld naar het aanbrengen van reclameborden op het beschermd monument „Lakenhalle” te Tienen.

Van zodra de resultaten van het onderzoek in mijn bezit zijn, zal een definitief antwoord met de gevraagde inlichtingen aan het geachte lid worden overgemaakt.

Vraag nr. 72
van 7 februari 1986
van de heer J. GABRIELS

BR T-programmatie — Vergelijking budget 1985 met Nederland

Er wordt niet steeds ten onrechte, wel eens geklaagd over de kwaliteit van de door de BRT aangeboden programma's. Koken kost evenwel geld.

Graag vernam ik het bedrag dat de BRT effectief uitgegeven heeft in 1985 en het bedrag waarover de radio en televisie in Nederland in 1985 kon beschikken.

Hoe valt de vergelijking uit wat personeelskosten en infrastructuur en wat de eigenlijke kostprijs van de programma's betreft? In welke mate kan een samenwerking met de Nederlandse omroep de kosten drukken?

Hoeveel bracht het kijk- en luistergeld op in 1985?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over de BRT-programmatie vergelijking budget 1985 met Nederland, kan ik meedelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 79
van 12 februari 1986
van de heer J. VALKENIERS

BR T- TV-journaal — Controle uitgezonden fragmenten

Op zondag 9 februari ll. werd in het eerste TV-journaal een interview uitgezonden met senator Edward Kennedy. Deze sprak hierin, zonder evenwel namen te noemen, over „de (Russische) Minister van Buitenlandse Zaken en de Secretaris-Generaal . . .

Bij de ondertiteling werd dit als volgt weergegeven: „Tsjemenko (sic) en Gorbatsjov, . . .” Blijkbaar is men dus op de vertaaldienst niet op de hoogte van Tsjernenko's overlijden, noch van de vervanging van Gromyko door Shevamadze als Minister van Buitenlandse Zaken.

Graag vernam ik van de Minister hoe dergelijke blunder op het scherm kon komen?

Worden de uit te zenden fragmenten niet gecontroleerd voor ze op antenne gaan?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over het BRT-TV-journaal — controle uitgezonden fragmenten, kan ik meedelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 81
van 14 februari 1986
van de heer J. SAUWENS

BR T-programmatie — Tijdschema

Op woensdag 5 februari 1986 zou op BRT 1 televisieuitzendingen een nieuwsuitzending zijn om 22.50 u., zo vermeldde de weekbladen, Volgens de kranten zou deze nieuwsuitzending plaatsvinden om 23.00 u. Uiteindelijk diende ik te wachten tot 23.21 u. vooraleer de uitzending begon.

Blijkbaar hoort dit soort vertraging bij het verloop van de programmatie van de BRT, want vrijwel nooit beginnen de avonduitzendingen op het aangekondigde uur. Bij de andere televisiezenders slaagt men er nochtans in om stipt het voorgenomen programma te volgen.

Mag ik van u vernemen, geachte Minister, of vertragen van een half uur de gewoonte zijn op het vooraf aangekondigde schema? Welke is de gemiddelde duur van de vertraging van de avonduitzendingen op de BRT?

Welke zijn de bedoelingen van de BRT-directie met deze manier van werken?

Zou het voor televisiekijkend Vlaanderen niet meer gepast zijn dat de programmatie stipt op het vooraf vastgestelde tijdschema zou kunnen verlopen?

Welke maatregelen zal de Minister en de BRT-directie nemen om hieraan in de toekomst te voldoen?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over de BRT-programmatie — Tijdschema, kan ik meedelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 13
van 17 januari 1986
van de heer M. DIDDEN

Nationale Commissie voor Kunstambachten — Vertegenwoordiging Vlaamse Gemeenschap

Het is u bekend dat er op nationaal vlak nog steeds een Commissie voor Kunstambachten bestaat, waarvan de samenstelling trouwens bij ministerieel besluit van 10 oktober 1985 werd samengesteld voor een periode van 4 jaar.

Hierbij valt mij op dat tot op heden de Vlaamse Gemeenschap niet vertegenwoordigd is in deze commissie.

Mag ik ter zake een antwoord bekomen op volgende vragen?

1. Hebt u de intentie om deze Nationale Commissie voor Kunstambachten te laten ressorteren onder de bevoegdheid van de gewesten en gemeenschappen?
2. Werden er door u in dit verband voorstellen gericht aan het Overlegcomité met de nationale Regering?
3. Waarom is de Vlaamse Gemeenschap niet vertegenwoordigd in deze Nationale Commissie voor Kunstambachten?
4. Kan er bij een eventuele afvaardiging door de Vlaamse Gemeenschap in deze Nationale* Commissie voor Kunstambachten rekening gehouden worden met een regionale spreiding over Vlaanderen?
5. Is het mogelijk bij een eventuele aanduiding van leden in deze Commissie vanwege de Vlaamse Gemeenschap rekening te houden met de onder vorige vraag vermelde spreiding, en in elk geval een lid aan te duiden woonachtig in de provincie Limburg, vermits deze provincie tot op heden niet vertegenwoordigd is in deze commissie?

Vraag nr. 15
van 21 januari 1986
van de heer J. GABRIELS

Controlecomité Gas en Elektriciteit — Bevoegdheid

De verklaring van Secretaris-Generaal van het Controlecomité van de Gas en Elektriciteit, een instelling van openbaar nut, n.a.v. haar dertig jarig bestaan dat „de overheid herhaaldelijk haar vertrouwen in het Comité heeft uitgesproken en zich altijd strikt aan de aanbevelingen heeft gehouden” roept wel enige vragen op.

Het Controlecomité heeft zich positief uitgesproken over het uitrustingsplan van de elektriciens. In dit verband had ik graag een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Zijn de vertegenwoordigers in het Controlecomité van de verschillende ministeries ten alle tijde gemachtigd welk standpunt dan ook in te nemen, zonder daarover met hun Minister te overleggen?
2. Welke standpunten hebben de regeringsvertegenwoordigers ingenomen t.o.v. de uitbreiding met een achtste kerncentrale en de planning van elektriciteitscentrales op basis van steenkool volgens het type wervelbedcentrale? Mag ik daarover een omstandige motivatie?

J. LENSSENS **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS-** **GEZONDHEID EN LEEFMILIEU**

Vraag nr. 43
van 15 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Lozingen van varkensmesterijen — Maatregelen

Het is algemeen bekend, dat de lozingen van mest — alhoewel verboden — afkomstig van de varkensmesterijen, een zeer zware verontreinigingsbron zijn van zowel het oppervlaktewater als het grondwater. Uit welingelichte bron heb ik vernomen dat een belangrijk boerenorganisatie zich niet kan akkoord verklaren met het principe „de vervuiler betaalt”.

Mag ik antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel procent van de varkensmesterijen in het Vlaamse Gewest beschikken over een lozingsvergunning en hoeveel van deze bedrijven beschikken er over de nodige technische installaties opdat ze zouden voldoen aan de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van varkenshouderijen en van het ophalen van varkensmest, in de openbare riolen en in de gewone oppervlaktewateren (KB van 22 april 1977)?
2. Welke wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen er tijdens deze legislatuur werden getroffen om een einde te stellen aan deze onduidelbare zware verontreiniging van onze waterrreserves?

Vraag nr. 44
van 15 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Hooge Maey te Antwerpen — Sanering en bescherming kwaliteit grondwater

De Hooge Maey is een industriële stortplaats. Het ligt op ongeveer 2 km van de dorpskom van Stabroek. Het waterwinningsgebied van Putte-Kapellen ligt op 5,6 km, dat van Brasschaat op 9,2 km. Hier vinden de waterwinningen van de PIDPA plaats.

Uit de analyses die m.b.t. het grondwater werden uitgevoerd, wordt geconcludeerd dat hier giftige stoffen worden gestort.

Er werd vastgesteld dat de kleilaag onder de Hooge Maey bij het realiseren van een zandwinningput, werd doorstoken zodat er geen bescherming meer is t.a.v. de ondergrond, bestaande uit de watervoerende zanden van Diestiaan/Antwerpiaan waaruit zowel in België als in Nederland drinkwater gewonnen wordt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn er reeds precieze resultaten bekend van verder wetenschappelijk onderzoek i.v.m. eventuele bezoedeling van het grondwater?
2. Tot welke besluiten hebben deze resultaten geleid inzake de sanering van deze stortplaats?

3. Welke zijn de gevolgen voor een eventuele ernstige bezoedeling voor de drinkwatervoorziening?
4. Welke maatregelen werden reeds door bvb. OVAM of door de Minister getroffen teneinde het principe „de vervuiler betaalt” in dit geval te doen toepassen?
5. Op welke verantwoorde wijze zal de enorme sterk bevulde waterhoeveelheid ter plaatse verwijderd worden?

Vraag nr. 45
van 15 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Analyselaboratoria voor afvalstoffen — Erkenningsprocedure, criteria en budgettaire middelen

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke laboratoria werden erkend voor de analyse van afvalstoffen?
2. Aan welke criteria de laboratoria moeten voldoen om deze erkenning te verkrijgen?
3. Welke de procedure voor erkenning is?
4. Voor welke bedragen, welke en hoeveel analyses, werden uitgevoerd door:
 - a. deze erkende laboratoria;
 - b. het SCK in het kader van het raamcontract met OVAM?

Vraag nr. 47
van 15 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Storten van Vliegias in Sledderzee te Genk — Stand van zaken

De vroegere zandgroeve Henno-Schoefs zou gebruikt worden als stortplaats voor vliegias.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke adviezen door de adviesverlenende en vergunningverlenende instanties werden ingewonnen en op welke wijze de plaatselijke omwonenden inspraak werd verleend?
2. Om welke redenen bovenvermelde stortvergunning werd verleend?
3. Welke alternatieven werden onderzocht?

Vraag nr. 48
van 15 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Galvanisatieonderneming te Hechtel- Eksel — Maatregelen

Reeds in de jaren zeventig werd door de milieuwerkgroep ISIS geconstateerd dat afvalbladen van een gal-

vanisatie-onderneming, zonder neutralisatie, werden geloosd op het gemeentelijk stort „De Ballast” of in de bodem.

Het bodemwater zou alleszins besmet zijn met zware metalen.

Graag vernam ik of gevolgen van dergelijke exploitatie reeds werden onderzocht.

Zo ja, met welke resultaten en met welke beleidsconclusies.

Zo neen, wordt dergelijk onderzoek niet nuttig geacht.

Vraag nr. 49
van 15 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Oud slibbekken te Ham — Naleven exploitatievoorwaarden, resultaten onderzoek en maatregelen

Enkele chemische bedrijven, die kunstmeststoffen en chloorbereidingen produceren, storten de afval van dit chemisch proces in een slibbekken in Ham, ten oosten van het Albertkanaal.

Het oude slibbekken kende reeds een dijkbreuk.

Om de dijken te verstevigen werden putten gegraven.

In opdracht van het gemeentebestuur van Ham heeft het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie te Diepenbeek ter plaatse monsters genomen. De resultaten van het bodemonderzoek liegen er niet om: grote hoeveelheden zware metalen werden in de bodem aangetroffen o.m. een overdosis aan cadmium, kwik en lood.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werden de uitbatingvoorwaarden gekoppeld aan de vergunning voor het uitbaten van het slibbekken afgegeven door de Bestendige Deputatie dd. 11 augustus 1983 en die vermeldt dat op de bodem en wanden van het slibbekken een ondoorlatende afsluitlaag moet aangebracht worden teneinde infiltratie van het percolaat van het bekken naar de ondergrond te verhinderen, nageleefd?
2. Kan mededeling worden gedaan van de onderzoeksresultaten evenals van het advies geformuleerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie?
3. Tot welke maatregelen zal eventueel worden overgegaan; welke de kostprijs is; of het principe „de vervuiler betaalt” kan en zal worden toegepast.

Vraag nr. 50
van 15 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Verlaten terreinen en fabrieken te Nieuwpoort — Sanering

Omstreeks 1965 stopte de fabriek „Produits Chimiques de Nieuport” haar activiteiten. Hier werden

eerst zinksulfaat en bariumsulfide geproduceerd, later werd er verfpigment vervaardigd.

Op de stortplaats, vlak naast de fabriek, kwamen afvalprodukten terecht. De afvalprodukten (waarin 10.000 à 100.000 ppm zink en/of Barium met als begeleidende metalen cadmium, nikkel en lood, waardoor ze volgens het K.B. van 9 februari 1976 giftig zijn) werden gedumpt in de achterliggende moerasgronden en vijvers.

Het terrein is nu ontoegankelijk voor het publiek. Uit de gegevens van de Aardkundige Dienst van België, blijkt dat onder de terreinen van de fabriek plaatse-lijk klei aanwezig is op enerzijds geringe diepte (5 meter) anderzijds ook op grotere diepte (23- 100 meter). De bovenste klei is zeer discontinu en biedt geen waarborg als bescherming tegen de ondergrond.

De grootste klacht van de omwonenden betreft stoflast. Dit waait op bij droog weer.

Het af te voeren volume wordt geschat op 50.000 à 100.000 m³.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is dergelijke hoeveelheid afvalprodukten inderdaad aanwezig?
2. Is het grondwater en het oppervlaktewater afdoende beschermd?
3. Wordt de afvoer van dergelijke produkten niet noodzakelijk geacht en welke is de gebeurlijke kost hiervan?
4. Kan in deze aangelegenheid het principe van „de vervuiler betaalt” toegepast worden?

Vraag nr. 51
van 15 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats te Langemark- Poelkapelle — Onderzoek en maatregelen

Op deze stortplaats werden, naar verluidt, in 1980 vaten gevonden met xyleen en toluen.

Graag vernam ik:

1. of deze geruchten op waarheid berusten?
2. Of verder onderzoek reeds is gebeurd. Zo ja, met welke resultaten?
3. Wie verantwoordelijk gesteld kan worden voor deze zaak?

Vraag nr. 52
van 15 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Stortplaats te Kemzeke — Onderzoek en maatregelen

Naar verluidt rusten in deze oude kleiput zwaar giftige organische solventen van de firma AKZO.

Graag vernam ik:

1. of deze kleiput reeds werd onderzocht?
2. Welke de resultaten van dit onderzoek zijn?
3. Wie verantwoordelijk kan gesteld worden voor deze verontreiniging?

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 26
van 31 januari 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Gemeentebelasting huisvuil — Voordelen in natura en aanpassing aan het inkomen

In een omzendschrijven d.d. 23 maart 1984 van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden betreffende de gemeentebelasting op het ophalen van huisvuil, zou ik aan de Minister volgende vragen willen stellen.

1. Hoeveel bedraagt de huisvuilbelasting in elke gemeente van de Vlaamse Gemeenschap?
2. Zijn er nog gemeenten in de Vlaamse Gemeenschap die heden vermindering geven van deze gemeentebelasting in functie van het inkomen?
3. Welke gemeenten in de Vlaamse Gemeenschap staan voordelen in natura toe van huisvuilzakken?
4. Welke gemeenten in de Vlaamse Gemeenschap geven hogervernoemd (3) voordeel in functie van het inkomen van de gerechtigden?
5. Is het toegestaan van hogervernoemd systeem van sociaal voordeel toegelaten door de Minister?

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 18
van 9 januari 1986
van de heer M. DESUTTER

Vakantiebeurzen — Deelname CGT

Na een oproep tot deelname aan de twee mislukte vakantiebeurzen („Vakantie in eigen land” te Oostende en eenzelfde initiatief te Antwerpen) worden de plaatselijke diensten voor toerisme nu aangeschreven om deel te nemen aan de derde Flanders International Travel Fair te Sint-Niklaas.

Het Commissariaat-Generaal voor Toerisme neemt zelf niet deel als exposant aan deze beurs.

Graag vernam ik voor welke andere toeristische beurzen in Vlaanderen het CGT de stedelijke en provinciale diensten aanzet om aan dergelijke manifestaties deel te nemen en aan welke voorwaarden de organisatoren moeten voldoen om deze medewerking van het CGT te verkrijgen.

Vraag nr. 29
van 16 januari 1986
van de heer H. COVELIERS

Opname en produktie symfonische muziek door BRT
— Stand van zaken

Door de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden sinds 1974 een aantal opnamen gemaakt van symfonische muziek en Kamermuziek.

Ondanks het feit dat zeer grote investeringen werden gedaan voor de opnamen werden blijkbaar de platen nooit geproduceerd.

Het gaat hier om volgende opnamen :

Klankopname — klaar voor gravure

Produktie 1974

Amalgames — Louis De Meester — NOB — André Vandemoot — Reyers — van 9 tot 12 juli 1974 — duur : 10'06"

Produktie 1977

Musica Per Archi — Louis De Meester — Philharmonie van Antwerpen — Femand Terby — Kez — 8, 9 en 10 juni 1977 — duur: 20'30"

Produktie 1979

1e Concerto — pianoconcert — Louis De Meester — NOB — Freddy Devreese — Claude Coppens (piano) — PSK — 19, 20 en 21 juni 1979 — duur: 20'30"

Ouverture — Frederik Devreese — NOB — PSK — 22 juni 1979 — duur: 6'25"

2e Symphonie — Ernest Van Der Eyken — NOB — PSK — van 26 tot 28 juni 1979 — duur: 25'45"

Produktie 1981

3e Symphonie — Jef Van Hoof — NOB — S. Van Den Broeck — PSK — duur : 31'10"

Klankopname — onafgewerkt (bandmontage nog niet gebeurd)

Produktie 1977

Plechtige Ouverture — Willem Kersters — NOB — Georges Octors — PSK — 27 en 28 juni 1977 — orgel bijgevoegd

Produktie 1979

Celloconcerto — Lodewijk De Vocht — Philharmonie van Antwerpen — Sylveer Van Den Broeck — Marc Drobinsky (cello) — Roma — 8 en 9 mei 1979

Schets voor Cello en Orkest — Jef Van Hoof — Philharmonie van Antwerpen — Sylveer Van Den Broeck — Hans Mannes (cello) — 10 mei 1979 — Roma

Produktie 1980

5e Symphonie op. 64 — Vic Legley — Philharmonie van Antwerpen — Sylveer Van Den Broeck — Roma — 2 en 3 september 1980

Concerto voor Hoorn en Orkest — Norbert Rosseau — Sylveer Van Den Broeck — Philharmonie van Antwerpen — Roma — 4 en 5 september 1980

Produktie 1981

Variaties voor Orkest — Norbert Rosseau — Philharmonie van Antwerpen — Femand Terby — Singel — 31 maart 1981

Heldendicht op. 14 — Jef Van Durme — Philharmonie van Antwerpen — Femand Terby — Singel — 2 maart 1981

Sonnets de la Belle Cordière — David Van De Woestijne — Georges Octors — NOB — Lea Rottier (sopraan) — PSK — 23, 24 en 25 juni 1981

Kamermuziekopnamen

Klankopname — klaar voor gravure

Plaat Théo Mertens — werken van Kersters — Cabus — Van de Velde — Devreese — Gilson — Van Nuffel

Plaat Music for a Solemn Occasion — J. Segers Concerto voor Groot Orgel en Kopers — A. Meulemans

Symphonie voor Orgel, Koperensemble en Pauken — G. Verschraegen

Klankopname — onafgewerkt (bandmontage nog niet gebeurd)

Suite — Jan Louel — niet gekoppeld

Plaat Strijkkwartetten — A. Meulemans — P. Cabus — W. Kersters (3 bagatellen) Clemens Quatacker

Plaat L. Goethals — Tuin der Lusten — K. Goeyvaerts — De schampere pianist — R. Desmet: Four Temperaments, — A. Laporte: Harry's Wonderland

Pianokwartetten : Rudy Werthen

Eindelijk kwartet: J. Maes

Via Vitaé — H. Roelstraete

Divertimento a Quatro — L. De Meester — duur: 10'50"

Kwartet op. 81 — V. Legley — 14'50"

Que Bradiras — L. Goethals — 9'19"

Kwartet — M. Poot — 16'52"

Gedeeltelijk onafgewerkt

Sonate's viool en piano — L. De Meester duur: 16'01" afgewerkt

V. Legley — opgenomen?

J. Louei — opgenomen?

Rudy Werthen — J. De Beenhouwer

Sonate's voor cello en piano — Edmond Baeyens — Robert Wasmuth — C. D'Hooghe — A. Marsick (Improvisation et Finale) — G. Lonque (Prélude en Aria)

Klaar voor gravure!

Plaat Mortelmans Liederen — Ria Bollen — J. De Beenhouwer, montage afgewerkt ! Plaat, banden toebehorend aan de heer Herman Vuylsteke (BRT)

Aangezien de Vlaamse muziek en de Vlaamse kunstenaars in het commerciële circuit relatief weinig aan bod komen, is het verwonderlijk dat deze platen nu reeds tien jaar op hun produktie wachten.

Kan de Minister mij meedelen hoeveel werd gespendeerd aan de opnamen die hierboven worden weergegeven?

Kan de Minister mij meedelen welke dienst zich met de produktie van deze opnamen bezig houdt, uit hoeveel personeelsleden deze dienst bestaat en welke de kwalificatie van deze dienst is?

De Minister gelieve mij ook mee te delen waarmee

deze dienst zich buiten de opnamen van deze platen, weliswaar zonder produktie, heeft bezig gehouden?

Voorziet de Minister tenslotte vooralsnog de produktie van hogergenoemde opnamen?